

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

L ante I

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

fidem faciunt nos cum centuriatis comitiis à maiore magistratu leges late fiat, necne, affirmare non possumus, quia necum ab antiquis proditum est, similitudine sequemur, & quod in creandis magistratibus fieri solitum est, idem in ferendis legibus observatum esse dicemus: nam si creandis magistratibus centuriata comitia nunquam nisi à maiore magistratu habita sunt: itidem, ferendis legibus nunquam, nisi à maiore esse habita consentaneum est. Illud autem esse igitur & hoc dicemus. neque enim, cur non sit, aut ratio suadet, aut exempla demonstrant. Ex libro Pauli Manutii de legibus Romanis.

Lex, dicta putat quod publicè legatur, ut omnibus nota sit, & ab omnibus observetur. [לְוִי מִן הַיָּמִין דְּאִתְּרָא דְּאִתְּרָא דְּאִתְּרָא] Gal. Ley, *ordonnance, institution*. Ital. Legge. Ger. Ein Gesetz. Hisp. La ley. Pol. Prawo, *statuta*. Vn. Thronoy. An. *la ley*.] Haec quidem definiunt esse generale iussum populi, aut plebis rogante magistratu, & hoc duntaxat in libera civitate. Quineciam regū & principū iussum leges dici cepta, praesertim Imperatoris, postquam in eum populi Romani maiestas translata fuit. Rogabat magistratus populi, quod cōstituendum esset, populus iubebat. Id iussum si generale erat, & ad omnes pertinens, lex dicitur: si ad singulos cives spectabat, privilegiū est. Cic. 1. de Legib. sic legē dicitur, quod sit ratio summa in natura, q̄ recta suadeat, prohibeatq; cōtraria. Legū appellatione, Leges duodecim tabularū, Senatuscōsulta, Plebiscita, Edicta Praetorū, Decreta principū, Legum actiones, Interpretationes prudentiū, & alia id genus cōtinentur. Legi virtus est imperare, vetare, permittere, punire. Dicimus eleganter, Lex agere cū aliquo: quod aliter dicimus, Actionē intrudere in iudicio, sive iudicio experiri. Plaut. in Aul. Lex agito mecū, molestus ne sis, & cernā coque. Interdum Lex agere, est exequi sententiā à iudice latam, sive iudicis iussum pergere: ut si iudex sententiā tulit, ut q̄ vincit sunt, virgibus cedant, dein de securi feriant: & hīctōri dicat iudex, Lex agitho: est, exequere sententiā. Liv. de Campanis li. 26. Fulvius acceptas literas, neq; resolutas, quā in gremio reposuisset, praetori imperavit ut hīctōre lege agere iuberet. i. ut de damnatis supplicii fumeret. Lexibus aliq̄ solvere, pulchre etiā dicitur, quod nūc *Dispensare* vulgus vocat. Liv. 10. ad Urb. Tribuni pleb. nihil id impedimēto futurū ajebant, se ad populū laturos, ut legibus solveret. In legibus solvi dicitur, cui specialit privilegio cōceditur, ut legibus parere nō teneat. Cic. Philipp. 1. Qui ex edilitate Consulatu pent, legibus solvatur. Lexē ferre, est populo aliq̄d proponere, rogarēq; velle: id ita ut recitatū fuit ratū esse, & p̄ lege habere. Cic. Post reditū: Lexē Tribuni pleb. tulit ne auspicus, & Cōdere leges, est leges p̄scribere. Cic. de Leg. Cōstit. p̄cedo ad salutē civis, civitatūq; incolumitatē, vitamq; omniū quietē, & beatā cōditas esse leges. Vnde Cōditores legū dicuntur, quos Legislatores appellamus. *Legislator*, quales apud Athenienses fuerūt Draco & Solon: apud Laedæmonios Lycurgus: Romæ Decemviri. Pro eodē etiā dicimus, Cōponere leges, cōstituere legē, sancire leges, dare leges, imponere leges, scribere leges: quibus cōtraria sunt, abrogare, tollere, rescire, antiquare. Lex quoq; p̄ cōditione ponit. Plaut. in Aul. Agedū, illū ostēde quē cōscripsisti sygraphū inter me, & amica, & lenā: leges pellege. Dicimus & Hac lege, sive ea lege, hac cōditione, sive hoc pacto, sive hoc iure. Cic. 3. Tuscul. Ea lege nos esse natos, ut nemo in perpetuū esse possit experti mali. Terent. in Eva. Verūm heus tu, lege hac tibi meā allingo fidē. Accipit ut lex p̄ norma, sive regula. Cic. 3. de Orat. Hanc igitur, Crassus inquit, ad legē cū exercitatione, tum stylo, qui & hoc maxime ornat, ac limat, formāda vobis oratio est. Idē in Orat. Quod etiā difficiliter est oratione uti q̄ verbis, q̄ in illis certa quodā & definita lex est, quā sequi oportet. Lex Cornelia, quā Cornelius Sylla Dictator tulit adversus falsarios, cuius pena erat in liberū, deportatio, & honorū omnium publicatio: in servū, capitis supplicii: ut docet Martianus li. 1. Ad legē Corneliā de falsis. Lex Licinia, quā Lepidus tulit: q̄ & sumptuaria dicta est, q̄ ceterarum sumptus restringeret. Lex Licinia, lata est à Publio Licinio Craiso divite: cuius ferēde tantū studiū ab optimatibus impensum est, ut Senatuscōsulco iuberet, ut ea tantummodo p̄mulgata, antequā trinundino cōfirmaretur, ita observaret: ab omnibus, quasi jam populi sententiā comprobata esset: Huius legis summa erat ut Calendis, Nonis, Nundinis, liceret cuiq; in dies singulos duntaxat triginta asses edēdi causa cōsumere: ceteris vero dieb. ne amplius apponeretur quā carnis anide pōdo tria, & fassamentorū libra, & qd̄ ex terra, vite, arborēve natam esset, Lex Municipalis, quā unaquaq; urbs sibi privatim cōstituit. Lex Orchia, prima omnium de cenis lata ad populū fuit, quā tulit Orchius Tribunus pl. de Senatus sententiā, tertio pōst anno quā Cato Cenfor fuerat. Hec numerū tantū convivarū p̄scribebat, iubebatq; ut parentib. januis cenitaret, quod observatio ejus videti possit. Lex plagiaris, quā adversus plagiarios erat lata: hoc est, quā puniebatur i qui aliena mōcipia ad sugā incitabāt, vel fugitiva receptabāt. Vnde PLAGIVM. Lex Sacyra sive fatura, dicebatur q̄ uno rogatu multa simul cōprobabat, quā

faturatione & multis legibus gravior: Lex tabellaria, suffragia scribere nō permittebat, sed puncto notare iubebat. *Lex* in manibus, *Lex* & regio, *Lex* & *regio*. Admonet proverbii servendā & obsecrandum esse moribus regionis in qua verseris. Lex in manibus, *Lex* & *regio* dicitur, Lex manuū: dicitur quā res i geritur, non ex p̄scripto legū. Achilnes contra Timarchum. Quod Cic. ait 3. de Legib. magistratum esse legem loquentē, legem autem mutum magistratum, p̄ simile eius est, quod de pictura & poēti dictum Simonidi tribuitur: picturam esse tacitam poēsim, poēsim autem picturam loquentem. P. V. R. U. Legislator, togia. m. Legis scriptor, qui legē scripsit, & ad populum tulit. [לְוִי מִן הַיָּמִין דְּאִתְּרָא דְּאִתְּרָא דְּאִתְּרָא] Gal. *Legislator*, qui *latet* *ou ordonnateur*. Ital. Colui che fa la legge. Ger. Ein Gesetzgeber. Hisp. Qui hace de la ley. Pol. Prawo *statuta*. Vn. Thronoy. *legislator*. An. A law maker or giver. Dicitur etiā legumlator, & separatim lator legū, vel lator legis, & legū scriptor. Liv. 4. de Maced. Noster legumlator non in paucorum manu Rempublice voluit. Cic. 4. in Cael. Latorem legis Sempronias iussum populū p̄nas Reipub. dependisse.

Legifer, is, Legilator. [לְוִי מִן הַיָּמִין דְּאִתְּרָא דְּאִתְּרָא דְּאִתְּרָא] Vng. *Thronoy* *ado*.] Ovid. 3. Amor. Licet q̄ Optavit Minos similes hīctōre legē annos.

Legifera, femininum. [לְוִי מִן הַיָּמִין דְּאִתְּרָא דְּאִתְּרָא דְּאִתְּרָא] Vng. *Thronoy* *ado*.] Virg. 4. Aen. *macliam de more dōdentes* Legiferae Cereri, Phœdoque patriq̄que Lyxo.

Legisruptor, legisruptor, com. p. Legis p̄fractor, q̄ legē frangit. [לְוִי מִן הַיָּמִין דְּאִתְּרָא דְּאִתְּרָא דְּאִתְּרָא] Gall. *Rompere* & *violateur des loix*. Ital. *Violatore delle leggi*, *condottore patri*. Ger. Ein Gesetzbrucher. Hisp. El que quita la ley. Pol. *Pramol maker*. Vn. Thronoy. *legisruptor*. An. A breaker of the law. Plaut. in Pseud. Impudice, scelestē, verbo, bulitape, sicutis, so cōfraude, parricida, facinlege, p̄ iure, legisrupta, p̄cōcitis adolefcentum.

Legisruptio, onis, Qui rumpit leges. [לְוִי מִן הַיָּמִין דְּאִתְּרָא דְּאִתְּרָא דְּאִתְּרָא] Gall. *Violator*, *infracteur de la ley*. Ital. *Lo violatore*. Ger. Ein Gesetzbrucher. Hisp. *Quita dor de la ley*. Pol. *Lamacq̄ prawo*. Vng. *Thronoy* *legisruptor*. Ang. *A breaker or violator of the law*. Plaut. in Rudent. Iudemodō accedat prop̄ hunc legisruptionem.

Legitimus, a, um, Quod est a quō ius, conveniens, lege, more atq; instituto majorū factū: [לְוִי מִן הַיָּמִין דְּאִתְּרָא דְּאִתְּרָא דְּאִתְּרָא] Gal. *Legitime*, *selon la ley*. Ital. *Legittimo*. Ger. *Geistlich*, *ordentlich*, *nach farsichreibung des Bischofs*. Hisp. *legitimo y habido por ley*. Pol. *Wedlicie woliam*, *prawo*, *porzadku*. Vn. Thronoy. *legitim vale*. An. *Law full*, *according to the law*.] ut, Vxor legitima. Mart. lib. 5. Quisq; causa nō p̄lit tibi. Licia Quinte, Vxorem potes hanc dicere legitimam. Ovid. 10. Metam. Ergo legitima vacans dum coeque lectus, & Actas legitima ad petendum Consulatum, Litusq; bell. Pun. Amor legitimus, Ovid. Epist. 13.

Legitimū, est portio hereditatis, iure naturali liberis debita, Munuscula dicta. Sic appellata, quod si suarum naturales leges alimentorum vice subrogatur. Fer. Infit. Quibus modis, affir. Igitur quartā. Politus dubitat, an hīc portio hodie Quinte nomine venire debeat.

Legitime, adverbium, Rectē, iuste, ex lege. [לְוִי מִן הַיָּמִין דְּאִתְּרָא דְּאִתְּרָא דְּאִתְּרָא] Gall. *Legittimamente*. Ital. *Legittimamente*. Germ. *Nach den Gesetzen ordentlich*. Hispan. *Legittimo y conforme*. Polon. *Szyscyllimnie*, *il legittimo*. Vng. *Thronoy* *feritit*. Ang. *Lawfully*.] Cicero 1. Offic. Iustē & legitime imperatū. Idem pro A. Cecinna: Is qui legitime procurator dicitur. Cuius contrarium est illegitimum. Vnde legitimi filii qui secundum legem nati sunt.

Leguleius, legulei, m. f. Qui legum studia sedatur, seu versatur in legibus. [לְוִי מִן הַיָּמִין דְּאִתְּרָא דְּאִתְּרָא דְּאִתְּרָא] Gall. *Legiste*. Ital. *Colui che studia nelle leggi*, *leguleo*. German. Ein Gesetzgelehrter. Vn. Thronoy. *leguleo*, *leguleo*, *leguleo*. Hispan. *Letrado*, *dalto en la ley*. Polon. *Wprowadzic ja quoscip*. Vng. *Thronoy* *indo*. Angl. *A lawyer*, *a lawyer in the law*.] Cicero 1. de Orat. Ita & tibi Iuriconsultus p̄sentū illi legulejus quidam cautus videtur, & acutus p̄cico adonum, cantos formularum, auceps syllabarum.

Legalis, le, om. t. Quod ad legem pertinet. [לְוִי מִן הַיָּמִין דְּאִתְּרָא דְּאִתְּרָא דְּאִתְּרָא] Gall. *De la ley*, *de appartenante à la ley*. Ital. *Perinente à la ley*. German. *Der in dem Gesetz gebitt*. Hispan. *De ley o perteneciente à la ley*. Polon. *Prawny*. Vng. *Thronoy* *vale*. Ang. *Of or belonging to the law*.] Quintil. lib. 3. cap. 10. Aliquando etiam incidere possunt leges tractatus in privata maxime consilia.

Lexipyretas, Medicinas nominant quæ febres finiunt. *Lex* *pyretas*, *lex* *pyretas*.

Lexis huius lexos. [לְוִי מִן הַיָּמִין דְּאִתְּרָא דְּאִתְּרָא דְּאִתְּרָא] Gall. *Parole*, *diction*. Ital. *Vocabolo*, *voce*. German. Ein Wort. Hisp. *Palabra*. Polon. *Słowo*. Vng. *szó*, *beszéd*. Ang. *speech*, *a word*.] Dicitur Cic. 3. de Orat. Quam lepide lexos compositū ut tesseratū omnes ante p̄mento atq; emblemate vermiculato. Ex Poeta.

L. B. In notis antiquorum, libertas, vel liberius, vel liberti. L. B. LIB. POSTQ. FOR. libertas, libertabus que postestisq; corum. L. L. D. C. lex Julia de adultariis cōtrahendis. L. L. D. A. G.

AG. Lex Julia divi Augustini. L. II. locus injuriz. L. II. Q. locus injuriz. Quiritum. L. I. MPL. locus impetialis. L. I. F. locus inter fines. L. I. R. literaz. L. IV. REP. lex Julia repetundarum. L. L. L. Lucius. L. L. Lucii libertus, vel Lucii liberti, vel Lucius libertus, vel Livii libertus, vel laudabiles loci. L. L. L. Lucii liberti locus. L. L. M. M. lacerat lacertu Largii mordax Memmius vel Mentus. L. L. Q. E. libertis libertabusq; cotu. L. L. V. C. Q. E. Lucius Luceius Quinti filius. L. M. Lucius Murena vel Murena. Locum monumenti, vel locus mortuorum. L. M. A. N. Lucius Manlius. L. M. D. locus mortuis dedicatus, vel locus manibus dicatus. L. M. E. lex metum est. L. M. V. Lucius Murena. L. N. L. Latini nominis. L. N. N. F. Lucius Nonius Faustinus. L. N. S. sunt foramina quae in summo mali recipiunt funes. [Polon. Dura unne fipe ktora potvri prapcyazvnia. Vngar. dr fa lybka.]

Libadion, *Libadion*. Ger. Tausentquide. Pol. Centuria.] Herbæ genus quæ nostris vulgò *Centaurium minus* appellatur inde nomen habet, quod fontibus & locis irriguis gaudeat. Nam Gecei fontium scaturigines *Libadion* appellant. Plin. l. 25. c. 65. Libamē, Libamentum, Vide LIBRO.

Libano-chros, *Libano-chros*. Gemma quæ thuris similitudinem ostendit, & succum mellis. Plin. lib. 37. cap. 10. Libanotis, penult. prod. hujus libanotis, pen. cor. [*Libanotis*. Ger. Rosmarin. Polon. Rosmarin. Vngar. Rosmarin. Ang. Rosmary.] Frutex odorem thuris habens, qui rosmarinus appellatur. Plin. lib. 19. cap. 12. Libanotis radicem habet olusati, nihil à thure differentiæ. Vnus ejus post annum stomacho saluberrimus. Quidam eam alio nomine rosmarinum appellant. Hactenus Plinius. Ejus tres sunt species, quas vide apud Dioscoridem.

Libanotis, Conizæ tertia species, apud Dioscorid. libro 3. capite 117. Libatio, Vide LIBRO. Libella, Vide LIBRA. Libellio, Libellus, Vide LIBER. priore correpta. Libens, Libenter, Vide LIBER.

Libertus, rum, Sui juris, in sua potestate: huic opponitur Servus. [*Libertus*. Gall. Libre, franc. Ital. Libero, non servo. Ger. Frey. Belg. Frey. Hisp. Libre de servidumbre. Pol. Wolny, swobodny. Vn. Szabadny. An. Frey, at libertie, not bounden.] Cic. 2. de Nat. deor. Qui de libera matre est, liber est. Idem pro Cecin. Non potest jure Quintium liber esse qui in numero Quintium non sit. Aliquando liberum etiam dicimus pro otioso, & omni negotio, curæ vacuo: ut Solutus, liberoque animo esse, apud Cic. 4. Verr. Idem 1. Offic. Si ab omni animi perturbatione liber sis. Libertus etiam pro eminenti & extanti. Varro in Eumenid. ut citat Nonius: iterum Tragicis prodeant cum capite libero, cum antiqua fronte. Item pro magno, seu valido. Ovid. Epist. 1. Persuor infelix libertate malo. Hinc campus libertus, *Libertus*, qui amplius est, lateque patens, & in quo equi libero inoffensoque cursu vagari possunt. Indeque sumpta translatione, Oratores liberum ad dicendum campum nactus dicimus, quum in locum late patentem incidunt, ampliam suppeditantem materiam ad latius exspatiandum. Libertus uti lingua, *Libertus*, est audacter loqui quod sentias, nihilque aus potestatis alicujus, aut gratiæ tribuere. Plautus in Cist. Quis quum ad eum me complevi flore Liberti, Magis libera uti lingua collibitū est mihi. Libertus corde fabulari, est fabulari liberè, & sine timore. Plaut. in Epid. Facile tu istuc sine periculo, & cura corde libero Fabulare Jovi. Libertus ædes, quibus quis uti potest, tanquā suis. Plaut. in Mil. Libertus sunt ædes, liber sum autem ego, me uti volo liberè. Libertum arbitrium, est animi voluntas, ac sententia libera. Livius 7. bell. Maced. Et permissio libero arbitrio, ne in corpora sua faveretur, metuebant. Cicero voluntatem liberam vocat. Libertum coelum, quod omnibus æquè commune est. Cicero 1. Tusculan. Et in liberum coelum, tanquam in domum suam, venient. Libertus litera, quæ liberius atque audacius loquuntur. Cicero ad Atticum libro 1: Itaque neque Achaicis hominibus, neque Epiroticis paulò libertiores literas committere audeo. Libera mandata, quæ plenam rei consilium dæ potestatem habent. Livius 7. bell. Maced. His quæ presentis disceptationis essent, libera mandata de summa rerum Senatus condidit. Libertum tempus: id est, vacuum quo omni cura soluti sumus. Cicero 1. de Finibus: Nam libero tempore, quæ soluta nobis est eligendi optio, quumque nihil impedit, &c. Aliquando liber qui nulli rei est obnoxius: ut, Liber à delictis, qui nulli delicto est obnoxius, apud Ciceronem pro lege Agrar. Liber à fide, qui fidem solvit. Livius 7. bell. Pun. Ita tollit inducias, ut liber à fide incepta exequeretur. Liber à initione, qui nihil aut fecit, aut dixit, cur merito possit iridei. Cicero 4. Acad. Liber igitur à tali initione Socrates, liber Ansto Chius, &c. Libus à legibus: id est, solutus à legibus: Plautus in Trin. Ambitio jam more sancta est: libera est à le-

gibus. Sic liber à prædonibus, Liber à metu. Sine præpositione: ut Liber omni cura animus: apud Ciceronem 1. de Finibus. Sic, Liber pavore, liber metu, liber religione animus. Aliquando cum genitivo constituitur pro liberali. Plaut. in Amphitr. Nam ego vos novisse credo jam, ut sit pater meus, Quam liber harum rerum multarum fiet. Liberum est mihi, eleganter dicitur, pro licet mihi vel possum, & in arbitrio meo constitutum est. Plin. in Epist. Erit enim & post emendationem liberum nobis vel publicare, vel continere.

Libertus, Ingenuè & liberaliter, suo more sive arbitrio, audacter. [*Libertus*. Gall. Librement, franchement. Ital. Libramente, splendamente. German. Frey. Hispan. Libramente. Polon. Wolny, swobodny. Vng. Szabadny. Ang. Freely, frankly.] Terentius in Andria: vñc hic homines adolescentulos Imperitos retum, educatos liberè in fraudem illicis? Plautus in Bacch. An non vides, ut solæ liberè grassentur? Libertus vivere: id est, suo more vivere neque subiecti alterius voluntati. Terentius in Andria: Nam is postquam excessit ex ephēbis Sofia, Libertus vivendi fuit potestas. Libertus loqui, est confidenter loqui, ita ut nihil gratiæ tribuas, aut potentia cujusquam, *Libertus*. Cicero pro Plancio: Asperius (inquit) loquutus est: imò verò liberius.

Libertatis, libertatis, f. t. Servituti opposita est: [*Libertatis*. Gall. Liberté, franchise. Ital. Libertà, libertà. Ger. Freyheit. Belg. Freyheit. Hispan. Libertad à licencia. Pol. Wolność. Vngar. Szabadség. Ang. Freedom or liberty.] quam sic definit Florentinus l. Libertas. ff. De statu hominum: Libertas, est naturalis facultas ejus quod cuique facere libet, nisi quod vi aut jure prohibetur. Cicero in Paradox. Libertas est potestas vivendi ut velis. Accipitur etiam libertas pro eo quod Greci vocant *anistim*: hoc est, pro loquendi, admonendi, sententiam dicendi, increpandique audacia: potestas, quum scilicet quidvis quod sentimus, liberè loquimur, nullius respectu, gratia, aut potentia commoti. Et in hac significatione libertas accipitur sædè in meliorem partem, eique opponitur Assentatio. Licentia verè in malam ferè partem, quum quis libertate intemperanter abutitur, & procaçiter. Est enim licentia immoderata impunitaque quædam facultas agendi, dicendique quicquid velis. Quintilianus, quæ in aliis libertas est, in aliis licentia vocatur. Terentius in Heavton. Deteriores omnes sumus licentia. Vsurpatur tamen quandoque licentia pro libertate in bonam partem, ut apud Ciceronem libro 3. Officiorum: Nobis autem nostra Academia magnam licentiam dat, ut quodcumque probabile maximè occurrat, id nostro jure liceat defendere. Idem libro 1. ejusdem operis: Magnis enim illi & divinis bonis hanc licentiam assequabantur. Libertas quandoque etiam in malam partem accipitur, pro effreni quadam animi libidine. Cicero 3. Verrina: Nunquam ipsimet nobis præcederemus istam licentiam, libertatemque vivendi. Idem pro Flacco: Græcia hoc uno malo concedit, libertate immoderata, & licentia concionum. Adimere libertatem, est aliquem libertate spoliare. Cicero pro Domo: Quod idem in posterum de extraordinariis potestatibus libertatem ademisset. Amittere libertatem, ibidem: Nemo civis Romanus aut libertatem, aut civitatem possit amittere, nisi ipse autor factus sit. Dicimus præterea, Dare libertatem alicui, habere libertatem, largiri libertatem, retinere libertatem, recipere libertatem, tenere libertatem, vindicare in libertatem: quorum exempla nusquam non occurrunt. Libertas, etiam libertatis dea dicebatur, cujus templum in Aventino constitutum fuisse narrant historici. Libertas aliquando dicitur pro ingenuitate. Hermogen. l. 40. D. de liber. caus. Cum pacto partitionis pretii major viginti annis venalem se præbuit, nec post manumissionem ad libertatem proclamare potest. Libertatis nomen propriè convenit in manumissos, sed transfertur ad multa. Est enim libertas primum quæ servum liberat à domino, deinde quæ nexu à creditore: quando enim vinculis ob æris alieni gravitatem tenetur, liber non est: tertio, quæ civem à magistratus injuria. Quovis enim delicto ac sceletere (uno excepto perduellionis crimine) civis Romani à securibus & fascibus: id est, à nece & verberibus, veterum legum Valeriz, Porciz, Semproniarumque beneficium, defendebantur. Postremò latius etiam libertas diffunditur, cum jus illud significatur, quod inter omnes cives æquum, nullo neque fortunæ, neque dignitatis discrimine leges constituunt, ut omnes liberi sint, nemini quisquam, præterquam legibus, pareat. Ex quo etiam liberi populi dicebantur, qui suis legibus uterentur, neque regibus, neque cuiquam populo paterent, neque omnino cuiquam vectigal ullum pendissent: qualis aliquando Carthago, Corinthus, Athenæ, ipsa verò ultra quingentos annos Roma fuit. P. Manut. in Additam.

Libertatis, le, om. t. Benignus, munificus: [*Libertatis*. Gall. libéral, franc. Ital. Libérale, magnifico.]

Hh 3 gusio.

quem quod sibi debeatur, ei acceptum refert. Papin. l. Quia
 hanc ff. de liberat. legat. Quom hares rogatur debitorem
 suum liberare. de eo tantum cogitatum videtur quod in ob-
 ligatione mansit. Paulus l. Legati Titio. ff. eod. tit. Si is
 cui Titius debebat. debitum ei remittente voluerit, nihil inter-
 est heredem suum iussit, ut cum liberaret, an prohibeat eum
 erigere: utroque enim modo liberandus est debitor, & utroque
 casu competit ultro ad liberandum debitorem actio.

LIBERATORIS, m. f. Vindex libertatis. [LIBERATORIS] *liberatoris*
 Gall. *Quis deliure*
 Gall. *Quis deliure*
 Ital. *liberatore*, *chi mette in liberta*. German. *Em*
 misset. *Hispan. El que libera*. Polon. *Wyprowadz*
wolamoty. Vngar. *sabadlati*.
 Ang. *He that delivereth and setteth at libertie*. Cicero ad
 Attic. Patrie liberatores urbe creabant ea, a cuius cervicebus
 jugum ferre deiecerant. Idem alibi Romae nostri liberatores
 tuto esse non possunt.

LIBERATIO, m. f. Actus liberandi, dimissio, absolutio. [LIBERATIO] *liberatio*
 Gall. *Delivrance*. Ital. *Liberazione*. German. *Erloosung*.
 Hispan. *Libramiento*. Polon. *Wyprowadzenie*. Vngar. *sabadlati*.
 Ang. *An enfranchising, or setting at libertie*. Cicero in Pison. Reo-
 rum acerbissima damnationes, libidiniosissima liberationes.
 Acceptum praeerea liberatio pro acceptatione, qua a Gre-
 cis *λευση* dicitur, sive pro absoluteione a nexu. Unde Titulus est
 in Pand. de liberatione legata.

LIBER, m. f. priore com. m. f. Proprie corticis genus est tenuius,
 quod in phyllis plures dividi potest: cuiusmodi erant qua-
 papyrus in Aegypto detrahebantur, chartaeque usum praebe-
 rant. [LIBER] *liber*. Gall. *Esterce d'arbre*. Ital. *Scorza d'*
albero. Ger. *Baude*. Belg. *Schorst*. Hispan. *La corteza del arbol*.
 Pol. *Kora drzewa*. Vngar. *Az arboris*. Cicero. l. de
 Nat. deor. Trunci obducuntur libro aut cortice, quod sint a ca-
 lonibus & frigorebus tutiores. Plin. lib. 13. cap. 11: Palmaram
 folis primo scripturatum: deinde quarundam arborum libris.
 Indifferenter tamen pro quovis cortice positum invenitur.
 Coll. 3. cap. 10. Ita librum arboris inolescere finit. Virg. 10.
 Aeg. Nec si quum mortens alta liber ariet in ulmo. Idem 2. Ge-
 org. -huc alicua ex arbore germen. Includunt udoque, do cent
 inolescere libro. Et quoniam libris hoc est, tenuiores arborum
 cortices, chartae olim usum praebant. codices quoque qui
 ex eis compaginati solebant, libri. [LIBER] *liber*. Gall.
 Lib. Ital. *Libro*. German. *Buch*. Hispan. *Libro*. Pol. *Kniga*.
 Vngar. *Kniga*. Ang. *A book*. dicitur sunt obituque usus ut
 quovis mutata re, aliisq; iam inventis chararum generibus
 praeconati sunt chartis, ex quacunq; materia preparatis. libe
 & codices dicitur, ab arboru caudicibus, ex quibus antiqui
 tabulas ligneas ad scribendi usum solabant conficere, easq;
 cera obducere. Cic. Att. Demetrii librum de concordia tibi re-
 misit. Quod q; tam in libro vocant operis alicujus partes,
 certaq; segmenta, in quae totu opus distinguitur. Graeci *βιβλος*,
βιβλος appellatum Virgilius Aeneida in 11. libris di-
 stinctam esse dicimus. Liber praeterea ponitur pro inventario,
 ut vulgo dicitur, sive *repositio*, quod & *repositorium* dicitur. Cic. 5.
 Ven. Misit literas ad Caspinatum, quas ego Syraculis apud
 Caspinatum in literarum altarum libris. Romae in literaru
 miliarum apud Tullium magistrum familiarum tuum invenit.
 Budaeus. A liber, quod cornem significat, sit verbum De-
 libro, penult. corrept. quod est corticem detraho. *ἀνάλωσις*,
ἀνάλωσις. Vide suo loco.

LIBELLUS, m. f. Papyrus liber. [LIBELLUS] *libellus*. Gall. *Un liure*,
 petit liure. Ital. *Libretto*. Ger. *Ein Büchlein*. Belg. *Ein buestje*.
 Hispan. *Librito*. Pol. *Knizka*. Vng. *Knizka*. Ang. *A little book*.
 Martial. lib. 14. Omnis in hoc graeci Xeniorum turba libello
 Constat numis quatuor empta tibi. Aliquando veteres usi
 sunt pro epistola sive tabella. Brutus ad Cic. li. 11: Ne de Plan-
 co quidem spem adhuc abiecit, ut ex libellis eius animadver-
 ti. Inde libelliones dicitur, de quibus infra. Libelli etiam
 dicuntur quod vulgus supplicationes, *supplicatio*, appellat: quos
 Martial. Supplices libellos nominavit illo hendecasyllabo. Idem
 supplicis vacat libellis. Tales enim principibus dari solent ad
 negotia explicanda a subditis, in quibus petitiones continen-
 tur. Suetonius in Caes. pro eodem sine addito dixit libellum,
 Libellumque indicem infidiarum, ab obvio quodam portu-
 tum, libellus ceteris, quos sinistra tenebat, quasi mox lectu-
 rus conmiscuit. Libellus ponitur etiam pro commentario,
 quam memoriam vulgo vocant. Quintil. lib. 12. cap. 8. Pessimae
 vero consuetudinis est libellus esse contentum, quos coponit
 aut iugator, qui confugit ad patronum, aut alii ex genere ad-
 vocatorum. Quo in loco, teste Budaeo, libellus accipitur pro
 scriptio memoria causa parato, pro quo etiam libellum me-
 morialem dicimus. Suetonius in Jul. Caes. Epistola quoque ejus
 ad Senatum extant, quas primum videtur ad paginas & formam

memorialem libelli convertisse. A Cicerone autem ad Attic.
 Libellus mandatorum dicitur, in quo memoriae causa, quae a
 licui mandantur, sive injunguntur, sunt perscripta. Libellus
 etiam, eodem Budaeo teste, dicitur Epistola assessoria, quam
 vulgo *certificationem* vocamus: ut quas vestigalium & tributo-
 rum immunes ad publicanos destinare solent, ne pro vectura
 res suas advehentes, importanterve inhi-beant. Paul. in l. si Pu-
 blicanus. ff. de Publican. Significet, inquit, id, libello manu sua
 subscripto, eumque ad publicanum mittant. Est & libellus
 mensurae generis. Cato de Re rust. cap. 34. Parietes villae si locet
 in pedes centum: id est, pedes denos quoque ovum sum, habeat
 libellum in pedes quinos, &c. Dicitur quoque libellus scri-
 ptus genus, quo aliquis in iudicium vocatur. Plautus in Cure.
 Vbi tu es qui me bello Venereo citasti? ecce me silius, ades co-
 tra. A libellis autem ministri illi esse dicuntur, qui principum
 hoc negotio subserviant, ut supplices libellos accipiant, exol-
 vant, usque respondeant. Suetonius: Epaphroditum a libellis
 capitali poena condemnavit. Libellos proponere, est sen-
 tentiam aliquod in locis publicis affigere, quibus notu aliquid
 omnibus sit. Cic. pro Quintio: De quo libelli in celeberrimis
 locis proponuntur, haec ne penite quidem certe, tacite, officu-
 reque conceditur. Libellos signare, sive subnotare dicitur is,
 qui libellis supplicibus, quas vulgus *requisita* vocat, respo-
 det. Plin. in Epistol. Sedeo pro tribunali, subnoto libellos, conficio
 tabulas. Pro eodem legitur & libellos agere ut in l. scriptum,
 de Distract. pign. Rescriptum est ab imperatore, libellos agen-
 te Papiniano: id est, Papiniano libellis apud Imperatorem
 praefecto. Apud Leguletos libellus diversis modis dicitur.
 Nam est libellus accusationis, conventionis, repudiij, & hu-
 jusmodi, *libellus*, *libellus*, *libellus*. Hieronymus: in
 praesenti libellulo edoceat.

LIBELLIONEM, m. f. m. f. A veteribus dicebatur quem nos Ta-
 bellionem vocamus. [LIBELLIONEM] *libellionem*. Gall. *Petitior de*
lettres, notaire. Ital. *Porta lettere, notario*. German. *Ein Buchst*
Schreiber. Hispan. *Monijero, scribesano*. Polon. *Pisza*. Vngar.
Levi hudo. Ang. *A writer of letters, a no-*
tary. J. Varo: Tum ad me ferunt, quod libellionem esse sciebant.
 Accipitur interdum pro librario qui libros scribit, & vendit,
 Stat. 4. Syl. Sed Bruti sentis oscitationes. De capsa miseri libel-
 lionis. Emptum plus minus esse Cajano, Donat.

LIBRARIUM, n. m. Quod ad libros pertinet; [LIBRARIUM] *librarium*. Gall. *Qui*
appartient a livres. Ital. *Cio che appartiene a libri*. Ger. *Das in dem*
bücheren gehört. Hispan. *Casa perteneciente a libros*. Pol. *Straz księzo-*
wa, do księz przynależaący. Vngar. *Könyvkiadó, valo*. Ang. *Library*
to books. ut, Atramentum librarium, quo libri scribuntur
 quemadmodum sutorium, quo coria: & testorum, quo pa-
 neteres denignantur. Plin. lib. 35. cap. 6. Omne autem atramen-
 tum Sole perficitur, librarium & testorum glutino admisso.
 Taberna libraria, in qua libri venales prostant. *taberna libraria*.
 Cic. 2. Philipp. Quum tu illum in foro spectante populo Ro-
 mano gladio sinito infectus es: negotiumque, manegisses, ni-
 si ille te sub scalas tabernae librariae coniecisset.

LIBRARIUS, m. f. substantivum, m. f. Qui libros manu sua mercede
 describit; [LIBRARIUS] *librarius*. Gall. *Libraire*. Hispan. *de libros*. Ita. *Copi-*
fiatore, copista. German. *Ein Buchschreiber*. Belg. *Ein buchschre-*
iber. Hispan. *Librero*. Pol. *Libraire*. Vng. *Knizka*. Ang. *A scrivener*,
 a *book writer*. nam qui eos vendit, Graeco nomine *βιβλιοπώλης*
 dicitur. Cicero pro leg. Agrar. Aliquando tandem me designato, lex in publicum proponitur,
 concurrunt iusta meo plures uno tempore librum, descriptam
 legem ad me afferunt. Livius l. bell. Maced. in L. Scipione ma-
 llim equidem librari mendum quam mendacium scriptoris
 esse in summa auri atque argenti. Horat. in Arte: Vt scriptor si
 peccat, idem librarius, usque Quamvis est monitus, venia ca-
 ret. Plin. lib. 7. cap. 25. de insigni memoria Iulij Caesaris: Epi-
 stolas vero tantarum rerum quaternas panter libris dicta-
 re, aut si nihil aliud ageret, septenas.

LIBRARIUS, s. substantivum, f. p. Taberna in qua libri prostant.
 [LIBRARIUS] *librarius*. Gall. *Libraire*. Ital. *Libreria*. German. *Ein Buchst-
 abel*. Hispan. *La libreria de libros*. Pol. *Libreria*. Vng. *Könyv-
 árus*. Ang. *A shop where books are sold*. Cicero ad Att. lib. 4. Et jam velim mihi mittas de tuis librariolis duas:
 quibus Tyranno utatur glutinatoribus. Idem 1. de Legib. Cu-
 jus loquacitas habet aliquid argutiarum: nec id tamen ex illa
 erudita Graecorum copia sed ex librariolis Latinis.

LIBRARIUS, s. substantivum, f. p. Taberna in qua libri prostant.
 [LIBRARIUS] *librarius*. Gall. *Libraire*. Ital. *Libreria*. German. *Ein Buchst-
 abel*. Hispan. *La libreria de libros*. Pol. *Libreria*. Vng. *Könyv-
 árus*. Ang. *A shop where books are sold*. Cicero ad Att. lib. 4. Et jam velim mihi mittas de tuis librariolis duas:
 quibus Tyranno utatur glutinatoribus. Idem 1. de Legib. Cu-
 jus loquacitas habet aliquid argutiarum: nec id tamen ex illa
 erudita Graecorum copia sed ex librariolis Latinis.

Libra, sum, rii, n. f. Theca est, sive scrinium quo libri continentur. [*libra*] Gall. *un garde livres, ou registre, ou bien un registre*. Ital. *Cassa d'altro loco da guardarsi i libri*. German. *Ein Büchertammer / Liberey*. Hispan. *Cofre de libros*. Polon. *Libreria*. Vngar. *Könyv társ hely*. Ang. *A chest to keep books or any like thing*. Cic. pro Domo sua: Exhibe, quæso, Sexte Clodi, libranum illud legum vestrarum, quod te ajuat eripuisse de domo, & ex medijs armis, turbaq; nocturna, tanquam Palladium, sustulisse.

Libet, verbum impersonale, idem significans quod Placere labendo (ut Varro inquit) quod quæ placent in mentem probantur. [*libet*] Gall. *il plaist*. Ital. *piace*. Ger. *Es geht mir in den geist*. Belg. *Het denke, het lust*. Hispan. *Antojo, d'placer*. Polon. *Podoba mi sie*. Vngar. *Kell*. Ang. *It pleases me*. Duo habet præterita, libuit, & libitum est. Plaut. in Pseud. Cur id ausus facere? Libuit id est, sic volui, sic placuit mihi. Idem in Afinaria: Siquid te volam, ubi eris? Libuiturque libitum erit animo meo. Hinc fit Collibet, penult. correpta, vel Collubet, collibuit, collibitum est, collibere, id est quod libet. Terentius in Eunucho. Siquid collibuit, novi te. Columella libro 11. cap. 1: Facturus mox, si collibuisse, quod nunc aggredior.

Libens, tis, Volens, voluntarius, gaudens. [*libens*] Gall. *qui volontaire*. Ital. *chi fa da se & volontieri*. Ger. *Entwillingen*. Hispan. *Aplazible y de buena gana*. Polon. *Liberal*. Vngar. *Kedvem, akaratom figyent*. Angl. *Willing, that hath a good will to do any thing*. Cicero ad Atticum libro 10: Si vera sunt, ignoscetis si falsa, me libente eripies mihi hunc errorem. Idem pro Cluent. Eamq; animis vestris aut libentibus, aut æquis remittatis. Liv. libro 9. belli Pun. Ut modicas injurias nõ æquo animo pati, sed propè libenti videri possent. Cicero ad Att. lib. 4: Illam poticum redemptores statim sunt demoliti libentissimis omnibus.

Libens, autore Donato, interdum adverbii significatione ponitur pro libenter. [*libens*] Vn. *drémel*. Terent. in Andr. Fugia hinc: Ego verò æ libens.

Libenter, Non gravatè, æquo gratoque animo. [*libenter*] Gall. *volontiers, de bon coeur*. Ital. *volontieri*. German. *Gem. Hispan. Placentera y gustosamente*. Polon. *Zechęcia*. Vngar. *drémel*. Angl. *Willingly, with a good will*. Cicero 4. Academ. Itaque quum aliud diceret atque sentiret, libenter uti solitus est ea dissimulatione, & Horat. 2. Epist. Dicit carum civium meminisse libentius illud: Quod quis deridet, quam quod probat, & veneratur. Libenter vivere, & cœnare, autore Donato, est honorum ciborum edacem esse. Terentius in Eunucho: tu hercle cum illa Phœdris Et libenter vivis: Terentim bene libenter videris.

Libenti Lex, s. p. Voluptas, illecebræ. [*libenti*] Gall. *Volupte*. Ital. *Voluptà*. German. *Wohlsit*. Hispan. *Deleyte*. Polon. *Wolskosc*. Vngar. *Teljeszhu dróség*. Angl. *Will, pleasure*. Gell. lib. 13. cap. 2: Cui libentia, gratiaq; omnes convivorum incognite sint.

Libido, pecculima producta, gemitivo libidinis, s. Cupiditas, extraordinarium desiderium. [*libido*] Gall. *Plasir, volupté, desordonne, appait desir, passion, passion*. Ital. *Libidine, appetito disordinato di lussuria*. German. *Motivität in jede ungestümpft end vncordentlich begierd*. Belg. *Wohlsit*. Hispan. *Gana, antojo, lussuria*. Polon. *Występnosc*. Vngar. *Bonyaság*. Angl. *Lust, sensuality, vlcensfull appetite or will*. Ferè semper in deteriori partem accipitur. Plautus in Epid. Nequam ex homo Epidice, cui libido est male loqui. Tameñ verò multarum rerum libidines sint, tamen quum libido dicitur, neque cuius rei libido sit, additur, non ferè solet animo occurrere nisi illa qua obsecræ partem accipitur. Cic. 4. Tusc. Voluntas est quæ quid cū ratione desiderat, quæ autem adversus rationem incitata est vehementias, ea libido est, vel cupiditas esaxenata quæ in omnibus stultis invenitur. Salust. in Catilina. medium vocabulum esse ostendit, quod tam in meliorem, quam in deteriori partem accipi possit: hoc est, pro voluptate tam honesta, quam inhonesta. Magisque (inquit) in decoris armis, & militariibus equis, quam in scortis, & convivijs libidinem habebant. Libido nascens est, cupiditas vomendi. Cato capite 136: Vbi libido venit nascitur, cumque apprehender, decumbat, purgetque sese.

Libidinosus, fa, sum, Qui in libidinem propensus est, venereus, salax. [*libidosus*] Gall. *impudique, fure à son plaisir, desordonné, adonné à passion*. Ital. *Lussurioso, libidinoso*. German. *Gew. Motivität, bösem geistem*. Hispan. *Lussurioso*. Polon. *Występnik*. Vngar. *Bonyasós*. Angl. *Lustful, bent to pleasure*. Cicero de Senect. Libidinosus enim & intemperans adolescentia effectum corpus vadit senectuti. Plinius libro 11. cap. 39: Libidinosiores ho-

minum quoque hirtos colligens. Quintil. libro 6. cap. 4. Libidinosior es quam ullus spado. Libidinosas sententias Cicero pro domo sua dixit, quæ pro libidine cuiusque seruitus. Libidinosæ dapes, dicuntur exquisitæ, & curiosæ. Columel. in præfat. libri 10: Mox quum sequens, & præcipue nostra prædapis libidinosi pretia constitueret.

Libidinositas, mūs, sup. cel. [*libidinositas*] Pol. *Zbirnia*. Vng. *libidinositas*. Gall. *impudiquement, d' un appetit desordonné*. Ital. *Credelmente*. German. *Motivität*. Hispan. *Lussuriosamente*. Pol. *Występnosc*. Vngar. *Bonyasós*. Angl. *Unchastly, with an immoderate lust*. Salustius in Iugurth. Post ubi panoniam licentia crevit, iuxta bonos & malos libidinosè interibent. Cic. 1. Verr. Ut que ille libidinosè, que nefariè, que crudeliter fecerit. Idem. Offic. Caveret ne quid libidinosè aut faciat, cogitet. Liv. lib. 3. ab Urbe: Ablinchatur à patribus, in humaniores libidinosè, crudeliterq; consulebatur.

Libidinosus, aris, d. p. Libidinem perago, voluptati indulgo. [*libidinosus*] Gall. *à donner à passion*. Ital. *hoi alla lussuria*. Ger. *Motivität ynd geibet treiben*. Hispan. *Lussuriar*. Pol. *Występnosc*. Vngar. *Bonyasós*. Angl. *To give him self to sensuality or lust*. Suetonius in Nerone, cap. 26: Quam etiam quonies lectica cum matre vhereret, libidinarum incessit, a maculis vestis proditum affirmat.

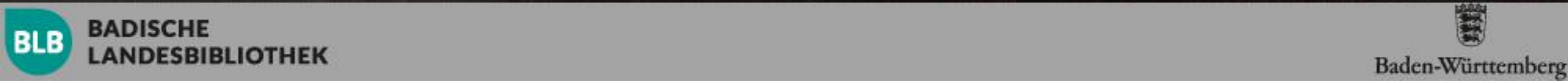
Libidinosus, Libido. Vide LIBET.

Libitinaris, nari, n. s. Propriè dicitur, qui locat aut videt ea, quæ ad pompam funebrem sunt necessaria, vel qui etiam habet perficiendum funerum. [*libitinaris*] Gall. *Celui qui fait métier d'ensevelir les morts, & faire les funérailles*. Ital. *Celui qui vende à prix fixe à ceux, & de à rendre quelle desseption alle pompa de morti*. Germ. *Der die ding se zu erben diget, & von nstetien sünd i jurstet, vershet oder vertausst: ein Zeltwagent*. Hispan. *El que apparta cosa del mortuorio*. Pol. *Ter dico dno parępęwo parępęwa restuę i pęchaję grubę*. Vng. *Hala temonovnia sękelyes dępkosak dęszę*. Angl. *Hobbs sęhul whub heanod sę sę bonallę*. Tractum est nomen à Libitina dea, in cuius rōe asservantur ea, quæ ad instructionem funebri pompæ sūt necessaria. Vlpian. l. Quicumque. ff. de Institor. actio. Libitinaris, quem Græci *νεγαντες* vocant, servum poliditimum habuerit, isque mortuum spoliaverit, dandam in eum quasi iustitiam actionem. Ex quibus verbis patet, libitinarianus honestus fuisse, quam poliditioris. Habebant enim libitinaris domi saxe servos, quorum opera utebantur ad polidenda: hoc est, ad abluenda, unguenda, & consuetunda cadavera. Itaque & poliditores vocabant, à polidendis cadaveribus. Degnatores autem dicebantur, qui pompam funebrem inhuebant, & cuique incedendi præscribebant locum: quos Græci *νεγαντες* appellant. De quibus latinis suis locis. Seneca de beneficijs. An tu Aruntium, & Accium, & ceteros, qui exheredatorem testamentorum attem professi sunt, non putas eadem habere, quæ designatores & libitinaris, vota?

Libitum Lex s. p. parva.

Libo, ar, ad. p. Leviter dequisto, & quasi primis libris attingo. [*libo*] Gall. *à rincer, à rincer, à rincer, à rincer*. Ital. *Collare legimenter, asservire*. German. *Wohlsit*. Hispan. *Collar*. Polon. *Wolskosc*. Vngar. *Wohlsit*. Angl. *To taste*. Sunt qui libare dictum putant, quasi libaret quum tamen confect verbum esse Græcum. Illi enim dicunt *libo*, quod nos, si diphthongo in longū commutata, *libimus* libo. Virgilius libro 4. Georgic. Purpureosque movent flores, & flumina libant. Quandoque ponitur pro leviter tango. Virgilius 2. Aeneid. Oscula libavit genat. Quandoque pro sacrificare. *libo*, *libo*, *libo*. Virg. 3. Aeneid. tendoque lupinas Ad coelum com voce muros, & munera libo, Intemerata focis. Cic. libro 1. de Legib. Certas fruges, certasque baccaas sacerdotibus publice libant. Aliquando ponit pro decerpo, excerpo, & colligo. Autor ad Herenn. lib. 4: Vide ne facias impudenter, qui tuo nomine velis ex aliorum laboribus libare laudem. Cicero libro 5. Tusc. Sed id te impetrare libenter velim, nisi molestum sit, quoniam nulla vincula te impediunt ullius certæ disciplinæ, libas que ex omnibus quodcumque te maxime specie veritatis movet. Huius verbi composita sunt, Delibo, prælibo, prolibo, penultima producta.

Libris, participium, Decerptus. [*libris*] Gall. *Collare*. Ital. *Collare*. German. *Gesammlet/ abgeteset*. Hispan. *Collado, cogido*. Polon. *Libo*. Vngar. *Wohlsitator*. Angl. *Tasted, taken out of*. Cic. lib. 2. de Divin. Naturale quod animus arripere, aut excipere extrinsecus ex divinitate, unde omnes animos haustos, aut acceptos, aut libatos haberemus.

Libamen, inis, n. Libamentum, et Libatio, onis pro eodem sumuntur, significansque quicquid in sacris libatur: à Libero patre (ut nonnulli putant) qui primus Iovi libavit. [702] *Gal. Ce qui se fait en sacrifice.* Ital. *Co-*
sa offerta in sacrificio. Ger. *Ein Dyffer.* Hisp. *Casa offerta en sacrificio.* Pol. *Kredencowanis, ofshara.* Vngar. *Kostalas.* An. A
sacrificis, ay rios calted and sacrificid. Ovidius lib. 3. Fast. Nomi-
 ne ad auctoris ducunt libamina nomen. Liber enim qui Bac-
 chus dictus est, quum victor de Scythia, aliisq; nationibus ex-
 titisset, retri primitias magno Iovi obtulit. Venisimilius tamen
 videtur, hæc omnia deducta esse à verbo Græco *λίβω*. Cicero
 1. de Legibus: Quod tempus ut sacrificiorum libamenta ser-
 ventur, fortasque peccorum, quæ dicta in lege sunt, diligenter
 habenda ratio intercalandi est. Plinius libro 37. cap. 10. Præte-
 rea in aras addita ea, traditur libamenta non amburi. Virgil.
 6. Aeneid. Ignibus imponit sacris libamina prima. Valerius
 Flac. 1. Argon. pingui cumulat libamine flammam. Stat. 3.
 Syl. Hæc ego nascentes lætus bacchatus ad aras Libamenta
 tali. Vide **DE LIBRO**.

Libatio, fr. Libamentum, degustatio quæ in sacrificiis fieri so-
 lebat. [702] *Gal. Officiande ou offire qui se fait*
à Dieu, sacrifice. Ital. *Offerta che si fa à Dio, sacrificio.* Ger. *Dyfferung*
viufekung. Hisp. *Ofrenda que se haze à Dios, sacrificio.* Pol. *Zkoffy-*
manis pypel ofara. Vng. *Kallalas.* Ang. *A casting in sacrifice.* Ci-
 cero de Arusp. responsis: Te appello Lentule, tui facedo-
 ti sunt tenæ, curricula, præcentio, iudi, libationes, epulæ,
 que ludorum.

Libum, bi, n. Genus dulcissimi cibi, ex farre, caseo, melle, & o-
 leo. [702] *Gal. Vo gallean ou une tart.* Ital. *Focac-*
cia, torta. Ger. *Ein gattung eines süssen Kuchens aus Dyfferung.* Hisp.
 Teria. Pol. *Kal eqmiodni.* Vng. *Mézo ságyos bûdi.* Ang. *A wa-*
fer made of wheate wheat mull honey and oile. Virgilius lib. 7. & ad-
 oreæ liba per herbam Subjiciunt epulis. Dictum est autem li-
 bum à verbo Græco *λίβω*, quod nos mutata in diphthongo in
 longum, dicimus libo. Solent enim liba sacrificiis adhiberi.
 Alii volunt à Libero patre dictum esse libum: quod etiam in-
 dicat Ovidius libro 3. Fast. Liba deo fiant, fuscis quia dolci-
 bus ille Gaudet, & à Baccho melia reperta ferunt. Et paulò
 post: Melle pater fruatur, liboque infusa calenti Iure: repertori
 candida mella damus. Quo pacto autem fieri soleat libum,
 docet Cato de Re rustica, capite 75, his verbis: Libum sic
 facito: Caseum bene distere in mortario: ubi bene triveris,
 farina siliginæ libram, aut si voles tenerius esse, selibram
 simlaginis solum eodem indito, penusicetoque cum caseo
 bene: ovum unum addito, & permisceto una bene. Inde
 panem facito, & solia subdito: in foco calido sub testa ea
 coquito leniter.

Libra, librar, sp. Quæ & As, & Mina, seu Mna & pondo dici-
 tur, duodecim constat uncias. [702] *Gal. Une li-*
bre. Ital. *Libra.* Ger. *Ein pfund.* Belg. *Ein poud.* Pol.
Funt. Vng. *Funt.* *(unary) mérik.* An. *A pound weight.* Libra ta-
 men unciarum varietatem accepit, pondo semper idem fuit.
 Erat præterea libra apud Romanos mensuræ genus, constans
 ex duodecim partibus equalibus, quas similiter uncias vo-
 cabant. Hanc autem mensuram ad differentiam ponderis, li-
 bram mensuralem vocabant, vel libram mensuram: alteram
 autem qua res appenduntur: hoc est, pondus ipsam, Libram
 ponderalem, vel libram pondo. Erat autem libra mensuralis,
 teste Galeno lib. 1. de Compos. medicament. mensura coinea
 qua oleum admetiebatur Romani, interfecta linea quibusdã
 dividendibus ipsam in duodecim partes. Hujus verò li-
 bræ pars duodecima: hoc est, interstitium inter duas lineas,
 uncia vocabatur. Ponderò quantum differat libra mensu-
 ralis in pondere à libra ponderali, docet idem Galenus ejus-
 dem operis libro 6. ostendens libram mensuralem, æqualem
 esse decem uncias ponderalibus: hoc est, duabus uncias mi-
 norem esse libra ponderali. Corneis autem mensuris oleum
 apud Romanos vendi consuevisse, ostendit etiam Horatius
 libro 2. Serm. Satyr. 2: Ac nisi mutatum parcat diffundere vi-
 num & Cujus odorem olei nequeas perfene (licet ille re-
 ponat, natales, aliòve ditrum Festos albatas celebret) cotnu
 ipse libelli Caulibus instillat, veteris non parcas aceti. Pro-
 priè autem libra, instrumentum est quo res ponderantur, duas
 habens lances, ex quarum depressione, vel elevatione ju-
 stum rei pondus deprehenditur. Vnde etiam bilancem vo-
 cant. Cicero 3. Tusculan. Quo in loco quæro quam vim ha-
 beat libra illa Critolai, qui quum in alteram libræ lancem a-
 nimi bona imponebat, in alteram corporis externa, tantum
 propendere ipsam bonilancem putat, ut terram & maria de-
 primat. Persius Satyr. 4: Scis etenim justum gemina suspen-
 dere lance Ancipitis libræ. Cicero libro 3. de Finibus: Virtutis
 autem amplitudinem quasi in altera libræ lance ponere. Sta-
 tera verò instrumentum quo res sine lancibus ponderantur.
 Est & libra cœlestis signum, quod Casatus ætate octavo,

hodie decimotertio Calend. Octob. Sole ipsum ingrediente,
 æquinoctium facit autumnale. Virg. 1. Georg. Libra die, som-
 niq; pares ubi fecerit horas. Plinius lib. 18. cap. 29: Altecumq;
 æquinoctium libræ. Ovid. 4. Fast. Pendula cœlestes libra mo-
 vebat aquas. Seneca Herculis furen. Libra Phœbeos tenet equa
 currus. Libra etiam instrumentum est fabricæ, seu potius geo-
 metrica machina, qua exploramus altitudinem maris, fontium,
 lacuum, vel fluviorum, num scilicet altiora sint eo loco quò
 ea docere constituimus. Quamquam etiam non raro Libræ
 vocabulum usurpamus pro ipsa altitudine, quam machina
 hujusmodi deprehendimus. Vnde lacum dicimus esse pari li-
 bra cum mari: id est, æquali altitudine. Item fontem dicimus
 esse infra libræ montis, cuius scaturigo monte est inferior.
 Columella lib. 8. cap. 11: Sin autem locus ubi vivarium consti-
 tuere censemus, pari libra cum æquore maris est, in pedes no-
 vem defodiatur piscina. Et paulò post: Quotum modus ille
 aquæ jacentis infra libræ maris non aliter exprimitur, quàm
 si major recentis fieri vis incesserit. Idem instrumentum &
 libella appellatur per diminutionem. Columella lib. 1. cap. 17
 Hos autem meatus fieri censemus per unam concepti par-
 tem, si loci situs sublimius esse maris æquor ostendat. Pon-
 tur quoq; pro libramento, Plin. lib. 10. cap. 36: Contra flatus
 quoq; pericax libra Bononiensibus calamis.

Libella, bellæ, diminutivum, f. p. Stater, instrumentum quo
 ponderamus. [702] *Gal. Balance.* Ital. *Bilancia.* Ger. *Ein wâg.* Hisp. *Balanza.* Pol. *Wâg.*
 Vng. *Mérikoka, fentoka.* Ang. *A balance.* Aliquando pro
 pondere duodecim unciarum. [702] *Gal. Le*
poids d'une livre. Ital. *Peso di una libra.* Germ. *Ein gattung*
viufekung. Hisp. *Ofrenda que se haze à Dios, sacrificio.* Pol. *Zkoffy-*
manis pypel ofara. Vng. *Kallalas.* Ang. *A casting in sacrifice.* Ci-
 cero de Arusp. responsis: Te appello Lentule, tui facedo-
 ti sunt tenæ, curricula, præcentio, iudi, libationes, epulæ,
 que ludorum.

Libellæ, & ale, om. i. Quod est unius libræ. [702] *Gal.*
D'une livre. Ital. *D'una libra.* Ger. *Ein pfund.* Hisp. *Casa de peso de*
una libra. Pol. *Funtow.* Vng. *Egy fontu.* Ang. *That is a pound*
weight. Plin. lib. 19. cap. 2: Excedunt sæpè magnitudinem ma-
 li coronici, etiam librali pondere. Librales offæ, quæ libræ
 unius pondus exquant. Colum. lib. 6. cap. 2: Post hæc didu-
 ctis malis, educto linguam, totumq; eorum palatum sale de-
 fricato, libralesq; offas in præsulæ adipis liquamine tinctas,
 lingua demittito.

Libralis, & ale, om. i. Quod est ponderis unius libræ.
 [702] *Gal. De libra.* Ital. *De libra.* Ger. *Das eines pfunde*
Hisp. De libra. Pol. *teden sunt wâgaty.* Vng. *Egy fontu*
Ang. Of a pound weight. Columell. lib. ult. cap. 32: Cato in
 librata frustra cõciatur. Hoc est, quorum singula singulas li-
 bras pondere adæquant.

Librari, à libra. Quo nomine significatur ancilla, quæ præ-
 ficitur partiendis pensis. [702] *Polon. 21 farka ktera do pypel-*
jenia roydama. Vngar. *Sáfársi lan.* J. Iuven. Satyr. 6: Si no-
 ste maritus Averisus jacuit, petiit libraria, ponunt Colmetæ
 tunicas.

Libræ, pen. prod. Scapus libræ, inquit Festus: hoc est, trabs il-
 la transversa, ex qua lances dependent. [702] *Gal. La*
traverse d'une balance. Ital. *Il fondo di una bilancia.* Germ. *Das*
joch / oder oberwerts ding daran die wag hangt. Hisp. *Asit de la*
balanca. Pol. *Zelarko u wâgi pypow.* Vng. *Mérik stas.* *(lan-*
gy) libal. *ve 26 42 kurbí sú gwék a2 serpenyk.* Ang. *The beam of*
the balance.

Libripens, dis, m. i. Antiquitus dicebatur, qui ante argentum
 signatum, quum Romani adhuc ære gravi uterentur, ex li-
 bræ pendebat anea, unde & libripens dictus est. [702] *Gal.*
Qui possit tenere la balance. Ital. *Chi possa tenere la*
bilancia. Ger. *Ein Wagmeister.* Hisp. *El que pesa en la balanca.* Pol.
Wâgmeister, wâguk. Vng. *fontu mérik.* Ang. *A weigher or holder of*
the balance. Plin. lib. 33. cap. 3: Populus Rom. ne in pento qui-
 dem signato ante Pythum regem devotum usus est. Libralis
 (unde etiam nunc libella dicitur) & dupondius appendebatur
 Fib 3 alla.

affis. Quare quis gravis poena dicta & adhuc expensa in ratio-
 nibus dicuntur item impendia, & dependere. Quia & nullius
 stipendiorum hoc est, stipis ponderandæ pensatores, libripē-
 des dicuntur: qua consuetudine in his emptioibus que man-
 cipi sunt, etiam nunc libra interpositur. Ex quibus Plinū ver-
 bis clarissimè ostenditur, cum primum dictum fuisse libripē-
 dem, cuius officium erat militibus appendere res grave in sti-
 pendium. Postea vero libripēdis nomen transiisse ad eum,
 qui in mancipationibus: hoc est, in rerum mancipi venditi-
 onibus æneam tenebat libram. Nam apud veteres (ut docet
 Boethius in tertia parte Commentariorum in Top. Cicero-
 nis) res mancipi hoc est, quæ nostri sunt domini, alienari non
 poterant, nisi adhibitis, ut minimum quinq; testibus civibus
 Rom. puberibus, & eo qui libram tenebat, qui vocabatur li-
 bripens. Quo autem ritu id fiebat, docet Cuius lib. 1. In his
 verbis: Est autem mancipatio, venditio. Is qui mancipium ac-
 cipit, res tenens ita dicit: Hunc ego hominem ex iure Quintiū
 meum esse aio, isq; mihi emptus est hoc ære, æneaq; libra.
 Deinde ære percussit libram: idq; æs dat ei, à quo mancipium
 accipit, quasi pretii loco.

Libro, as, act p. Pondero, rutino, æstimo, examino. [C]y-
 lib. [P]y [S]hākal. [M]ānābidū. Gal. [P]oiser, balancer, contrapois. Ital.
 [P]esare, ponderare, esaminare. German. [W]ägen. Hisp. [P]esar con-
 pes. Pol. [W]aż. Vng. [M]ag méröm. Ang. To weigh, to level, to trie by
 plumb rule. Plin. lib. 19. cap. 5. In priore mirè tenui pediculo
 libratur pondus immobile auræ. Aliquando grave redde-
 re. Plin. lib. 11. cap. 1. Apes, si oriatur pro cella, apprehensi pō-
 duscule lapilli se librant. Virg. 4. Georg. Excursusq; breves tē-
 tant, & sæpè lapillos Tollunt, his sese per inania nubila librāt.
 Aves etiam se librare dicuntur, quum velut sagitta arcu ex-
 cussa, ex alto in terram se præcipitant. Plin. lib. 10. cap. 3. Su-
 perest halizetis clarissima oculorum acie, librās ex alto sese,
 Ovid. l. Metamorph. corpus libravit in alas. Aliquan-
 do aquare. Colum. lib. 4. Sic permentum & libratum opus in
 similitudinem vervaeti semper procedit. Idem lib. 16. Et pari-
 bus Titan orbem libraverat horis. Librare ponderibus. Ci-
 cero 5. Tuscul. Vnde terra, & quibus librata ponderibus, qui-
 bus caventis maria sustineat. Librare malleum. Ovidius
 libro 2. Metamorph. Lactentis visulo dextra libratus ab aure,
 Tempora discussit claro cava malleus ista. Ponitur interd-
 um pro jaculati, & magna vi aliquid jacere. Virg. 9. Aeneid.
 hoc accior idem Ecce aliud summa telum librabit ab auro.

Librāsio, nis, f. r. Ponderatio. [Polon. Wąznie. Vngar. Mē-
 ré.] Diomedes Grammat. libro 3. Autor hujus libratiōnis
 Agreus.

Librator, m. t. [C]y [P]y [S]hākal. Gal. [P]oiser, futenier. Ital. Scand-
 liera. Germ. Ein Wäger; ein fleißiger erdger der Wästeren und
 Drucken mit hoch man sic hincen teyten tēdte. Hispan. Nivelador.
 Polon. Wąznie madi kvari vey rakogł oboko nōdabiq; mamiedy-
 na. Vng. Nix boxq; anagy mēch, fateras, mōster. Ang. That weigh-
 bath. Dicitur qui in ducentis aquis peritiam habet librandi:
 hoc est, expendendi, & examinandi altitudinem fontium, vel
 lacuum, quanto scilicet altiōres sint eo loco, quo eos ducere
 constitimus. Plin. in Epist. Superest ut tu libratores vel ar-
 chitectum, si tibi viderit, mittas, qui diligenter exploret, si me
 lacus altiōr marī, quem arufices regionis hujus quadraginta
 cubitis altiōrem esse contendunt. Libratores etiam dicuntur,
 qui eminus cum hostibus pugnant, tela, aut lapides, aut
 glandes torquentes. Tacit. lib. 13. Libratoribus, funditoribus-
 que attributus locus, unde eminus lapides, & glandes tor-
 quere. Idem lib. 2. Sensit dux imparem cominus pugnam,
 remotisque paulū legionibus, funditores, libratoresq; ex-
 cedere tela, & proturbare hostem jubet.

Libramētum, n. f. Acquamentum. [S]pāgnia. Gal. Nivel-
 ment, contrapois. Ital. Acquagliamento, pētre gnameto. German.
 Gewicht. Bel. Ghewicht der Wagen. Hispan. El nivel. Pol. Wą-
 żnie. Vng. Eg gyvets. Ang. Equall poise or weigh, the range of a
 balance. Columella lib. 1. cap. 5. Nam ejusmodi positio me-
 dium libramētum, temperamentumque ventorum hyema-
 lium, & æstivorum tenet. Plin. lib. 31. cap. 6. Libramētum a-
 quæ in centenos pedes sustinere elici minimum erit. Libra-
 mēta tormentorum, sunt habenæ & lora, seu funes quibus
 libratur, seu vibrantur tormenta. Tacit. lib. 19. Vincula, & li-
 bramēta tormentorum abscidissent. Libramēta plumbi,
 sunt massæ plumbæ in arietes conjectæ & vibratæ. Liv. lib. 8.
 Decad. 4. In arietes telonibus libramēta plumbi, aut saxorū,
 siquētesve robustos incutiebat.

Librillā (inquit Festus) instrumenta bellica, saxa scilicet ad
 brachii crassitudinem, in modum flagellorum, loris revin-
 ta: inde dicta quod librari manu: id est, ponderari videatur.

Libraria, Librarius. Vide LIBER & LIBRA.

Librile, Librilla, Libripens, Libro, Vide LIBER & LIBRA.

Libum, Vide LIBO, libas.

Liburna & Liburnum, Vide in PROPRIIS.

Libyca citrus, Lege Mala medica.

Libycones, Carbunculi sive gemmæ, quæ languidius lacte.

Libyon, Lotus urbana apud Dioscor. lib. 4. cap. 112. Vocatur
 & γυβελια.

Liceo, es, cui, citū, [C]y [P]y [S]hākal. Gal. [P]oiser, balancer, contrapois. Ital.
 [P]esare, ponderare, esaminare. German. [W]ägen. Hisp. [P]esar con-
 pes. Pol. [W]aż. Vng. [M]ag méröm. Ang. To weigh, to level, to trie by
 plumb rule. Plin. lib. 19. cap. 5. In priore mirè tenui pediculo
 libratur pondus immobile auræ. Aliquando grave redde-
 re. Plin. lib. 11. cap. 1. Apes, si oriatur pro cella, apprehensi pō-
 duscule lapilli se librant. Virg. 4. Georg. Excursusq; breves tē-
 tant, & sæpè lapillos Tollunt, his sese per inania nubila librāt.
 Aves etiam se librare dicuntur, quum velut sagitta arcu ex-
 cussa, ex alto in terram se præcipitant. Plin. lib. 10. cap. 3. Su-
 perest halizetis clarissima oculorum acie, librās ex alto sese,
 Ovid. l. Metamorph. corpus libravit in alas. Aliquan-
 do aquare. Colum. lib. 4. Sic permentum & libratum opus in
 similitudinem vervaeti semper procedit. Idem lib. 16. Et pari-
 bus Titan orbem libraverat horis. Librare ponderibus. Ci-
 cero 5. Tuscul. Vnde terra, & quibus librata ponderibus, qui-
 bus caventis maria sustineat. Librare malleum. Ovidius
 libro 2. Metamorph. Lactentis visulo dextra libratus ab aure,
 Tempora discussit claro cava malleus ista. Ponitur interd-
 um pro jaculati, & magna vi aliquid jacere. Virg. 9. Aeneid.
 hoc accior idem Ecce aliud summa telum librabit ab auro.

Licet, impersonale, Fas est, conceditur, potestas datur. [C]y [P]y [S]hākal.
 Gal. [P]oiser, balancer, contrapois. Ital. [P]esare, ponderare, esaminare.
 German. [W]ägen. Hisp. [P]esar con-
 pes. Pol. [W]aż. Vng. [M]ag méröm. Ang. To weigh, to level, to trie by
 plumb rule. Plin. lib. 19. cap. 5. In priore mirè tenui pediculo
 libratur pondus immobile auræ. Aliquando grave redde-
 re. Plin. lib. 11. cap. 1. Apes, si oriatur pro cella, apprehensi pō-
 duscule lapilli se librant. Virg. 4. Georg. Excursusq; breves tē-
 tant, & sæpè lapillos Tollunt, his sese per inania nubila librāt.
 Aves etiam se librare dicuntur, quum velut sagitta arcu ex-
 cussa, ex alto in terram se præcipitant. Plin. lib. 10. cap. 3. Su-
 perest halizetis clarissima oculorum acie, librās ex alto sese,
 Ovid. l. Metamorph. corpus libravit in alas. Aliquan-
 do aquare. Colum. lib. 4. Sic permentum & libratum opus in
 similitudinem vervaeti semper procedit. Idem lib. 16. Et pari-
 bus Titan orbem libraverat horis. Librare ponderibus. Ci-
 cero 5. Tuscul. Vnde terra, & quibus librata ponderibus, qui-
 bus caventis maria sustineat. Librare malleum. Ovidius
 libro 2. Metamorph. Lactentis visulo dextra libratus ab aure,
 Tempora discussit claro cava malleus ista. Ponitur interd-
 um pro jaculati, & magna vi aliquid jacere. Virg. 9. Aeneid.
 hoc accior idem Ecce aliud summa telum librabit ab auro.

Licitator, oris, m. t. Qui credit licetur, quique pro re emenda
 conducendæve pretium alio majus pollicetur. [C]y [P]y [S]hākal.
 Gal. [P]oiser, balancer, contrapois. Ital. [P]esare, ponderare, esaminare.
 German. [W]ägen. Hisp. [P]esar con-
 pes. Pol. [W]aż. Vng. [M]ag méröm. Ang. To weigh, to level, to trie by
 plumb rule. Plin. lib. 19. cap. 5. In priore mirè tenui pediculo
 libratur pondus immobile auræ. Aliquando grave redde-
 re. Plin. lib. 11. cap. 1. Apes, si oriatur pro cella, apprehensi pō-
 duscule lapilli se librant. Virg. 4. Georg. Excursusq; breves tē-
 tant, & sæpè lapillos Tollunt, his sese per inania nubila librāt.
 Aves etiam se librare dicuntur, quum velut sagitta arcu ex-
 cussa, ex alto in terram se præcipitant. Plin. lib. 10. cap. 3. Su-
 perest halizetis clarissima oculorum acie, librās ex alto sese,
 Ovid. l. Metamorph. corpus libravit in alas. Aliquan-
 do aquare. Colum. lib. 4. Sic permentum & libratum opus in
 similitudinem vervaeti semper procedit. Idem lib. 16. Et pari-
 bus Titan orbem libraverat horis. Librare ponderibus. Ci-
 cero 5. Tuscul. Vnde terra, & quibus librata ponderibus, qui-
 bus caventis maria sustineat. Librare malleum. Ovidius
 libro 2. Metamorph. Lactentis visulo dextra libratus ab aure,
 Tempora discussit claro cava malleus ista. Ponitur interd-
 um pro jaculati, & magna vi aliquid jacere. Virg. 9. Aeneid.
 hoc accior idem Ecce aliud summa telum librabit ab auro.

Licitatio, f. Oblatio pretii, auctio. [C]y [P]y [S]hākal. Gal. [P]oiser, balancer, contrapois. Ital. [P]esare, ponderare, esaminare.
 German. [W]ägen. Hisp. [P]esar con-
 pes. Pol. [W]aż. Vng. [M]ag méröm. Ang. To weigh, to level, to trie by
 plumb rule. Plin. lib. 19. cap. 5. In priore mirè tenui pediculo
 libratur pondus immobile auræ. Aliquando grave redde-
 re. Plin. lib. 11. cap. 1. Apes, si oriatur pro cella, apprehensi pō-
 duscule lapilli se librant. Virg. 4. Georg. Excursusq; breves tē-
 tant, & sæpè lapillos Tollunt, his sese per inania nubila librāt.
 Aves etiam se librare dicuntur, quum velut sagitta arcu ex-
 cussa, ex alto in terram se præcipitant. Plin. lib. 10. cap. 3. Su-
 perest halizetis clarissima oculorum acie, librās ex alto sese,
 Ovid. l. Metamorph. corpus libravit in alas. Aliquan-
 do aquare. Colum. lib. 4. Sic permentum & libratum opus in
 similitudinem vervaeti semper procedit. Idem lib. 16. Et pari-
 bus Titan orbem libraverat horis. Librare ponderibus. Ci-
 cero 5. Tuscul. Vnde terra, & quibus librata ponderibus, qui-
 bus caventis maria sustineat. Librare malleum. Ovidius
 libro 2. Metamorph. Lactentis visulo dextra libratus ab aure,
 Tempora discussit claro cava malleus ista. Ponitur interd-
 um pro jaculati, & magna vi aliquid jacere. Virg. 9. Aeneid.
 hoc accior idem Ecce aliud summa telum librabit ab auro.

Licet, impersonale, Fas est, conceditur, potestas datur. [C]y [P]y [S]hākal.
 Gal. [P]oiser, balancer, contrapois. Ital. [P]esare, ponderare, esaminare.
 German. [W]ägen. Hisp. [P]esar con-
 pes. Pol. [W]aż. Vng. [M]ag méröm. Ang. To weigh, to level, to trie by
 plumb rule. Plin. lib. 19. cap. 5. In priore mirè tenui pediculo
 libratur pondus immobile auræ. Aliquando grave redde-
 re. Plin. lib. 11. cap. 1. Apes, si oriatur pro cella, apprehensi pō-
 duscule lapilli se librant. Virg. 4. Georg. Excursusq; breves tē-
 tant, & sæpè lapillos Tollunt, his sese per inania nubila librāt.
 Aves etiam se librare dicuntur, quum velut sagitta arcu ex-
 cussa, ex alto in terram se præcipitant. Plin. lib. 10. cap. 3. Su-
 perest halizetis clarissima oculorum acie, librās ex alto sese,
 Ovid. l. Metamorph. corpus libravit in alas. Aliquan-
 do aquare. Colum. lib. 4. Sic permentum & libratum opus in
 similitudinem vervaeti semper procedit. Idem lib. 16. Et pari-
 bus Titan orbem libraverat horis. Librare ponderibus. Ci-
 cero 5. Tuscul. Vnde terra, & quibus librata ponderibus, qui-
 bus caventis maria sustineat. Librare malleum. Ovidius
 libro 2. Metamorph. Lactentis visulo dextra libratus ab aure,
 Tempora discussit claro cava malleus ista. Ponitur interd-
 um pro jaculati, & magna vi aliquid jacere. Virg. 9. Aeneid.
 hoc accior idem Ecce aliud summa telum librabit ab auro.

min esse otioso Themistocli, licuit Epaminonda. Cicero pro Cornel. Balbo: Si civi Romano licet esse Gaditanum. Quibus in testimonio hoc animadvertendum est, utroque modo recte dicitur. Licet mihi esse otioso, & otiosum. Cicero Attic. libro 1: Quo in genere mihi negligentem esse non licet. Idem pro Flacco: Cur huius per te sui libertate sua cur demique esse libertos non licet? Si per te licet: id est, si permisit, vel si potero, à te non impeditur. Plautus in Aul. Afinaria vult esse, si per vos licet. Terentius in Prolog. Heavt. Date potestatem mihi statim agere, ut liceat per silentium: id est, ut ego possim agere, vobis tacentibus. Licet absolute, pro potens facere. Cicero lib. 1. de Invent. Hanc si quis partem putat esse orationis, sequatur Hermagoram licet: id est, poterit sequi, vel licet, ut sequatur. Aliquando significat facile est. Cicero lib. 2. Offic. Licet enim ora ipsa cerneret oratorum, aut eorum, qui aut libidine, aut motu commoti sunt. Id est, facile est. Aliquando adverbium concedentis est, idem significans quod cito. Virg. 6. Aeneid. licet ingens ianitor antro Aeternum laterans exanguis terreat umbras. Est conjunctio adversativa pro quominus. [Gall. licet que, non obstant que. Ital. ben che. Ger. Wiewol es (sich) Pol. Aunqu Pol. Aegkwiek. Vng. tal. Ang. About althoug.] Cicero pro Sext. Rosc. Licet omnes in me terrores impendocant subibo.

Licium est, licet. [Gall. Vn. Vn. Vn.] Plant. in Amphitru. Quin intrare in xedes nunquam licium est: id est, nunquam permittitur.

Licetium. Cicero ad Attic. lib. 2: Quod nihil magis ei licitum esset plebeio Republicam perdere, quam similibus eius. Licetium. Libertas immodica, impunitas agendi, dicitur, quicquid velis. [Gall. licetium. Ital. Licenza. Ger. Licenz. Hisp. Licencia. Pol. swoboda. Vng. szabadsag. Ang. Licentia. Lat. Licentia.] Terentius: Deteriores omnes sumus Licentia. Lucan. lib. 1: Quis furor o cives, qui tanta licentia ferri Quirit. Quae in aliis libertas est, in aliis licentia vocatur. Aliquando etiam in meliorem partem accipitur, ut idem sit quod libertas. Cicero 3. Offic. Nobis autem nostra Academia magnam licentiam dat, ut quodcumque, probabile maxime occurrat, id nostro iure liceat defendere. Idem lib. 1. Offic. Magnis enim illi, & divinis bonis licentiam hanc assequantur.

Licentia, oris, & Licentius, Quod immodicè liberum est. [Gall. licentia. Ital. Licentia. Ger. Das mehr erlaubend hat / selbstlicher / mehrerhoffter. Hisp. Mas fuelto de regla. Pol. swoboda. Vng. szabadsag. Ang. Over dissolute.] Licentior epistola, in qua nimis liberè scribitur Plinius in Praefatione Natural. histor. Licentior epistola narrare constitui. Licentiora mancipia, dicuntur nequiora, quasi multa per licentiam facientia. Licentior vita, id est, dissoluta. Valerius lib. 9. cap. 1: Licentior dithyrambus. Cicero 3. de Orat. Iude ille licentior & divitior fluxit dithyrambus. Idem de Orator. Quod verò licentius, quàm quod hominum etiam nomina contrahebant, quod essent aptiora.

Licentiosus, a, um, Qui nimis utitur licentia. [Gall. licentiosus. Ital. Licentioso. Ger. Das zu weit freyheit erlaubend hat / selbstlicher / mehrerhoffter. Hisp. Mas fuelto de regla. Pol. swobodny. Vng. szabadsagos. Ang. Dissolute. Licentiosus.] Quintilianus libro 1. cap. 10: Nam ebore dicere, non minus est licentiosum, quàm si sulphuri, & gutturi subicerent o medium in genitivo. Tacitus: Ex moribus imperatoris miles intrachus aut licentiosus.

Licenter, adverbium, Liberè, audacter. [Gall. licentement. Ital. Licentiosamente. Ger. Raubstahler. Ang. Boldly licentiously.] Cicero in Orat. Solutum quiddam sit, nec vagum tamen, ut ingredi liberè, non ut licenter videatur errare. Idem 1. de Nat. deor. Tanta est impunitas garrendi, ad quam licenter fluentium frequenter, transitio fit visio-num, ut à multis una videatur. Ab hoc Gellius formavit Praelicer, quod est quasi nimis licenter: Quae verba (inquit) sunt praelicer.

Lichas, [Gall. lichas. Pol. lich. Vn. lich. An. A lichas.] Mensura est quam Galli sua lingua improprie palmum vocant: hoc est, illud interstitium quod est inter pollicem & indicem quàm maxime extenso.

Lichen, cuius, m. s. [Gall. lich. Vn. lich. An. A lichas.] Gall. Daire ou feu velay, qui est une maladie sur la peau de la personne. Ital. Montagna. Ger. Die verwüthung des ansehens mit thiergestriger raubstahlermaat. Hisp. El empeyo. Pol. Montagna, psobowa ad gail a psobolayca. Vng. szepid. Ang. A distaste called lichens, or wildfire.] Morbi genus faciem praecipue infestans, quem Latini quoddam mento potissimum orientur, montagram appellarunt. Incepit in Italiam Tiberis principa-

te, antea universis propemodum Europae Incognitus, sine ullo quidem dolore, & sine vitæ pernicie, tanta tamen fecditate, ut quæcumque moris præferenda esset. Hæc Plinius libro 26. capite 1. Galenus tamen, ceteriq; Græci, lichenum nomine levius quoddam mali genus videntur intellexisse, quam quod à Plinio describitur: illud scilicet, quod Latini impetiginem appellant. Quinetiam Plinius ipse libro 20. capite 11: Lichenas impetiginem interpretatur, sicut psoram, scabiem. Vide Manardum Epistol. Medic. libro 7. Est & Lichen herbae genus, singulari adversus lichenas remedio: unde & nomen accepit. Eius duo sunt genera: quorum alterum in locis nascitur saxosis, folio uno ad radicem lato, caule uno, parvo, longis foliis dependentibus: alterum petris roscidis adhæret, ut muscus. Autor Plinius libro 26. capite 4. [Ger. Ein trant wie misch / wehst an scabien fosen / und schandigen Drannis / übertraut.]

Licis, orum, Sunt fila quibus in telis textrices implicant flamina: quamvis nonnunquam etiam pro ipsis accipiuntur flaminibus. [Gall. licis. Ital. Licis. Ger. Das Wäbergeschm / gerath dardard der jette auß dem stut geygen wird. Hisp. Los ljos dela tela. Pol. Półwa, item przelywa. Vng. Nyv Nfund. Ang. Threads in the websters beam.] Plinius libro 2. capite 48: Plusimis verò licis texere, quæ polymita appellant, Alexandria instituit. Virgil. 8. Aeglog. Terna tibi hæc primùm triplæt diversa colore Licia circumdo. Ovidius 2. Fall. Tunc cantata tener cum fusco licia plumbo. Unde Trilicem dicimus vestem, quæ ex tribus licis constat. Et Trivivicia, fila de tela decidentia. Plaut. in Casin. Non ego verbum emptitem trivivicio: id est, re admodum vili.

Licatorium, [Gall. licatorium. Ital. Licatorio. Ger. Licatorium. Hisp. Licatorio. Pol. Licatorium. Vng. Licatorium.] Lignum circa quod licia involvuntur. Hieron. lib. 1. Regum: Hastile hastæ ejus erat quasi licatorium textentum.

Licinia, a, Genus oliæ, quæ & Liciniana dicitur, ab inventore. Cato de Re rust. cap. 6: Qui ager frigidior & macior erit, ibi oleam liciniam ferri oportet. Colum. lib. 11. cap. 49. Videntur autem, & alia genera huic rei magis esse idonea, sicut Licinæ & culminæ.

Licitator, Licitor, Vide LICEO.

Licion, Medicamentum, cujus descriptionem vide in Plin. lib. 12. cap. 7.

Licoctonica, Herba ex etymo nominis sic dicta: quoniam si lupi eam attingerent, morerentur.

Lictor, oris, m. s. Apparitor magistratus, viator, carnifex. [Gall. lictor. Ital. Lictore. Ger. Lictor. Hisp. Lictor. Pol. Lictor. Vng. Lictor.] Plutarchus in Romulo. Gall. sergeant, bouccan. Ital. Lictore, boia, sergente. Ger. Stantsicht oder schwaig ein diener der oberst. Bel. En Scheriant. Hisp. El macero real. Pol. Mistrz kony seryga. Vng. Parozsja, lictor. Ang. A sergeant or like minister to execute corporal punishment.] Sed duodeni lictores Consulibus erant, aliorum seni tantum, portantes virgarum fasciculos cum securibus ligatos. Hi magistratus præstant, ac quoties iussi erant, fasciculos solventes, primo virgis cedebant damnatum, mox securi feriebant. Livius: Milleque lictores ad sumendum supplicium nudatos virgis cadunt, securi ferunt. Hos primus instituit Romulus, ut est autor Plutarchus. Disti autem sunt lictores à ligando, eò quod magistratus popul. Rom. priusquam quempiam verberari iussisset, pedes & manus illi jubebat ligari: quod & ipsum non obscure indicat Cicero in Orat. pro Rab. Lictor, inquit, colliga manus. Differunt tamen Lictor & Viator, ut Lictores dicantur qui iussi in damnatos animadvertunt, & sunt ministri Consulium, Prætorum, Præconsulum, Præsidum cæterorumq; qui cum imperio sunt. Viatores verò non credunt aut animadvertunt, sed iussa tribunorum, quorum sunt ministri tantummodo vocant, aut impediunt. Liv. lib. 2. ab Vibe: Ardens itaq; ira Tribunus, viatorem mittit ad Consulem, Consul lictorem ad Tribunum. Gell. lib. 13. cap. 12, ex lib. 21. Rerum human. Varronis: In magistratu habent alii vocationem, alii prehensionem, alii neutrum. Vocationem, ut Consules, & ceteri qui habent imperium: Prehensionem, ut Tribuni plebis, & alii qui habent viatorem: Neque prehensionem, neq; vocationem, ut Quæstores, & ceteri, qui neque lictorem habent, neq; viatorem.

Lictorisus, a, um, Quod ad lictorem pertinet. [Gall. lictorisus. Ital. Lictorisus. Ger. Lictorisus. Hisp. Lictorisus. Pol. Lictorisus. Vng. Lictorisus.] Appartient à lictore ou sergent. Ital. Pertinente à lictore, à sergente. Ger. Das zu dem Stantsicht oder schwaig gihrt. Hisp. Pertinente à macero real. Pol. serygows. Vng. Parozsja, lictorisus. Ang. Belonging to a sergent.] Plinius libro 7. capite 30: Fasces lictorios janua summisit is, cui se Oriens Occidentisque summiserat.

Lictus, Vide LINGTVS.

Lido, dis, æs. Verbum antiquum, significat Confringo, delecto, cujus composita sunt, Alido, collido, illido. [Vng. lido. Ital. lido.]

Lien,

Lien, lienis, m. s. [Gall. La rate ou rate. Ital. Milza. Ger. Das milz. Bel. Die Milze. Hisp. El bazo. Pol. Sialipona. Vng. Lip. Ang. The milke.] Viscus est in humano corpore sinistram partem occupans, concava sui parte in dexterâ, hepar versus, gibba vero ad spinalium costarum extrema conversum, humoresq; melancholicos ex hepate per vas venosum ad se attrahens, quorum partem tenuissimam in sui alimentum convertit, reliquam per proprium quendam meatû, quem stomachum vocant medici, in ventriculum tructans. Alio nomine splen dicitur. Pers. Satyr. 1. sed sum petulan splene cachinnò. Hoc est, proclivior sum ad risum. Tradunt enim Physici lienis magnitudinē, rufus intemperantiâ gignere. Intumescit quandoq; lien, ut cingere hominē videatur. Plaut. in Curcul. Nam quasi zona, hinc cinctus ambulo, Geminos in ventre habere video filios: Nil in metu, nisi medius distumpat miser.

Lien capræ. Secundum Prophetas, quos alii Magos interpretantur, Malva hortensis.

Lienoidis, Qui lienē laborat. [Gall. Qui a douleur de rate. Ital. Chi patisce de milza. Ger. Mitzensucht. Hisp. El que cria bazo. Pol. Chorowacz nastędyt. Vng. Dögados lép. Ang. That hath a distail in the milke.] Accidit autem hic morbus (ut inquit Aristoteles lib. 3. de partibus animalium) quoties plus excrementi in lienem divertit, quam calor ejus visceris possit coadunare. Plin. lib. 7. cap. 2. Quotundam in corpore, partes nascuntur ad aliqua mirabiles: sicut Pynho regi pollex in dextro pede, cuius tactu lienosis medebatur. Lienosum cor, lienis naturâ habens, ut turgeat sicut lien. Plaut. in Casin. ubi sim nescio: Petii, cor lienosum, opinor, habeo: jam dudum salit.

Lienosis, Lienosus [Vn. Dögados lép.] Plinius lib. 29. cap. 3. Hæc & illa lienosis, &c.

Lienteria, æ. f. p. [Ancorrogia. Gall. Flux de ventre. Ital. Flusso di ventre. Ger. Die rut der hautschaff. Hisp. Flusso de vétre. Pol. Drogówka, przysięka. Vng. Haszlyás. Ang. The fluxe laxæ, or lewiness of the belly.] Fluxus ventris ex laxitate intestinorû: quum scilicet intestina ob laxitatem cibum non continent, sed talem propemodum excernunt, qualis est ingellus. Nam dicitur Græci laxæ dicunt, & cæcæ intestina. Hoc morbo qui laborât, Lienterici dicuntur.

Ligamen, Vide LIGO.

Ligeon, Græci vocant & arborum & herbæ quoddam genus, quod (ut inquit Atheæus) in nidus suos parituri cygni inserunt.

Ligellum, li. Breve domicilium & tugurium. [משכן melanch. קוארע, בית. Gal. Loge ou logette. Ital. Casata, casapola. Ger. Ein hantel, ein schichtes hantel. Hisp. Choca o casa parva. Pol. Mal o chal opinka. Vng. Kuny, kisfűltő házikó. Ang. A little house or cottage.] Plautus in Aulul. Divum atq; hominum clamat continuo fidem, De suo ligello sumus si quæ euit foras. Quo in loco Nonius Ligelli nomine domunculam sive tugurium intelligit. Quamquam non invenit ligellum intelligere possumus diminutivum esse à ligno, quemadmodum tigelium à Tigao. Legitur autem in vulgaris libris Nonii tigelio non ligello.

Ligilium, Genus herbæ, de qua apud rei rusticæ scriptores sit mentio quomodo feratur.

Lignum, Putamen nucis, quod nucleum nucis immediatè continet.

Lignarius, Æ. r. i. Quod ad ligna pertinet. [Gall. Appartenant à bois. Ital. Pertinente a legno. Ger. Das zu dem holz gehörit. Hisp. Perteneziente a lenna. Pol. Drogowa przynależny. Vng. Haszlyás. Ang. Belonging to wood.] & Lignarius, n. substantivû. [Gall. Le charpentier. Ital. Legnaiuolo. Ger. Ein Holzhaue, hauer. Hisp. Cortador de madera.] qui lignû fecit, aut qui lignatum it. Liv. 5. bell. Maced. Et iidem posticû extra portam Trigemina inter lignarios fecerunt.

Lignum, n. n. f. A legendo (inquit Varro) quod ligna caduca in agris legebantur, quibus ad focum urebantur. [Sv. bit. Gall. Bois. Ital. Legno. Ger. Holz. Bel. Een hout. Hisp. Lenna o madera. Pol. Drgwo. Vng. Fa. Ang. Woode.] Plin. lib. 12. cap. 11. Quoniam fructus is constat radice, frutice, cortice, ligno, &c. Cic. 3. Verrii. Cædere januam saxis, inflare ferro, ligna & farmenta circumdare, ignem subijcere ceperunt. Horatius 3. Cam. Ode 17. dum potes aridum compone lignum, cras genium mero Carabis. Virgil. 1. Georg. Nam primi cuneis scindebant fissile lignum. Idem 2. Georgic. Quid tibi odorato referam sudantia ligno Balsamaq; & baccas temper frondentis acanthi? & Ligna cocta dicuntur, quibus humiditas exempta est, ut fumare nequeant. Vlpianus l. 55. D. de legat. 3. Sed & ritiones, inquit, & alia ligna cocta ne fumum faciant, utrum ligno an carboni an suo generi adnumerabimus. & Lignum aliquando pro tabulis ligneis in quibus scriptum est. Tiphonius. l. 19. de bonor. possess. contra tabul. Quod vulgò dicitur libris datam bonorum possessionem contra lignum

esse sic intelligendum est. Græ. Paulò post dixit contra tabulas Ex Horomano. & la sylvam ligna ferre, est aliquem in rebus augere velle, quibus ipse maxime abundet. Horat. & Lignum curvum, haud unquam rectum, sicut dicitur ad hunc. Distorta pravaq; ingenua vix unquam ad bonam frugem traduntur. Vt sapavit Galenus.

Lignæ, a. um, Quod ex ligno est. [Gall. De bois. Ital. Di legno. Ger. Holz. Hisp. Cosa de madera o de lenna. Pol. Drogowa. Vng. Fából való. An. Made of wood.] ut, Lignæ equus, Plaut. Rud. Nempe equo ligneo per vias exerceas estis vestri. Ovid. 12. Metamor. quo multa sacerdos Ligea contuleras veterum simulacra deorum. Cicero. 2. de Invent. Materiam ligneam flamma uti posse necesse est. Solcas ligneas in pedes inducere, idem 2. de Invent. Ponticulus ligneus, idem 3. Tuic. Lignæ turris, Liv. 3. bell. Pun.

Lignæ, Æ. r. i. diminutivum. [Vng. fátka. Ang. A little thing made of wood.] Cicero ad Quintum Fratrem lib. 3. Hanc scipit ante lucem ad lychnum lignæolum.

Lignis, huius lignis, penult. prod. & nent. gen. [Gall. Bois. Ital. Legna. Hisp. lenna. Ger. Ein Holzhaue o der Holzhaue. Hisp. Logar de se guarda la lenna. Pol. Skł adu drzewo. Vng. Fa tartó hely. Ang. A wood house, or wood pile.] Dicitur est ubi ligna in domo ad comburendum parata sunt: sicut ferri- ubi servatur fœnû. Sic bovine, equine, capine, & huiusmodi.

Lignosus, Æ. sum, Quod inflat ligni durum est. [Gall. Bois dur. Abundant en bois, ressemblant à bois, dur comme bois. Ital. Legna dura come legno, simile a legno. Ger. Holz hart wie heiz. Hisp. Cosa lenna de lenna o de madera, o dura como madera, o semejante a lenna. Pol. Twardy sako drzewo. Vng. Fás. Ang. Full of wood.] Plin. lib. 12. cap. 7. Arbor radice lata, lignosaq;

Lignosus, a. i. a. d. p. Verbum est castrense, idem significat, quod ligna colligere sive congerere. [Gall. Aller pour le bois, en en couper, en apporter. Ital. Far legno, in per legno alla foresta. Ger. Holz holen in das Holz gehet oder fahen. Hisp. Hacer lenna, yr por lenna o madera. Pol. Podrywianie. Vng. fás szed. An. To get to purveying or gett wood.] Proprie enim milites lignosus dicuntur, quum in sylvam profecti ligna cadunt, quæ in castra convectant. Livius lib. 10. ab Vrbe: Respondentibusq; legatum scire: An tandem, inquit, aunc castra vallata non habetis? Plaut. Capt. Ite istine, afferte lora, C. num lignatum mitimus?

Lignosus, onis, f. i. Lignorum collectio, comportatio, depositio. [Gall. Bois, fochin, fochin. Gall. Appare de bois, fochin, le bois en coupe le bois. Ital. Il far legna. Ger. Holzhaue o Holzhaue. Hisp. Aquella cosa de yr por lenna, o loger dove se haze lenna, contada de lenna. Pol. Zegrarnadziawie drzewa. Vng. Fa fochin. Ang. An image foching or purveying of wood.] Cæsar 5. bell. Gall. Vno noctu milites, qui lignationis munitionisq; causa in sylvas discessissent, repentino equitû adventu intercepti, & Lignosus pro loco unde ligna accipi possunt. Col. li. 1. cap. 5. ut videtis villam, vel extrinsecus indutus sicut percanis, lignosus, pabulumq; vicinum.

Lignator, Æ. m. t. Dicitur sunt milites, qui lignatum cant. [Gall. Bois, fochin, fochin. Gall. Qui vont querir ou apporter le bois, boischeron. Ital. Soldato che viene a far legna. Ger. Die Holzhaue oder Holzhaue in Holzhaue. Hisp. Los que van por lenna por purveyar. Pol. Drgwo zegrarnadziawie. Vng. Fa fochin, fa fochin. Ang. A woodhaue, a purveyer of wood.] Livius lib. 10. ab Vrbe: paucis cura militibus lignatores ei cum pabulo occurrunt. Cæsar 5. bell. Gall. Subitòq; oppressis lignatoribus, magna manu, &c.

Ligo, a. i. a. p. Vincio, constringo, colligo. Descendit à Græco λυγω, vimen: non autem à Legendo, ut Varro voluit, in brevi mutato. [Gall. Lier. Ital. Legare. Ger. Binden. Hisp. Atar. Pol. Związać. Vng. Meg kötni. Ang. To bind, to tie.] Quintilianus lib. 5. cap. 14. Quæ apprehensa Græci magis (nam hoc solum nobis peris faciunt) in catenas ligant, & inextrabili serie connectunt. Guttura ligavit laqueo, Ovid. 6. Metamor. Val neta ligare, Ovid. 7. Metamor. Legibus ligare aliquem. Statius 4. Syl. Cicero 4. in Catil. Filium ejus impubere ligatum à Prætoris missum. & Huius composita sunt, Alligo, colligo, circumligo, deligo, illigo, obligo, præligo, religo, subligo, quorum quæ sunt significata, vide tuis locis.

Ligamentum, n. i. Ligaculum, li. Ligamentum, ò, significat id quo aliquid ligatur. [Gall. Lier. Ital. Legare. Ger. Binden. Hisp. Atar. Pol. Związać. Vng. Kötni. Ang. That which by any thing is tied.] Colum. lib. 11. cap. 2. Possit etiam salix decisa pondere & Jucubrationem expurgari, & ad vitium ligamina præparari. Propertius lib. 2. Eleg. 30. non duras ligamina præparari.

Ligatura, (Gall. Lier. Ital. Legare. Ger. Binden. Hisp. Atar. Pol. Związać. Vng. Kötni. Ang. That which by any thing is tied.) Fabius Victorinus, a. Rhet. Cic. Medicis officium est curare, sed quia multi & incantatione & ligaturis curant.

Ligo.

Ligo, onis, m. i. Rusticum instrumentum ad extirpandas herbas...

Ligographi, A' rationibus publicis conficiendis, perfecti...

Ligula, Vide LINGVA.

Liguri, onis, vel n. i. Abiugatio, consumo, devoro, dilapido, heluo...

Liguri, onis, m. i. Dicitur gulosi, & voratores eduliorum dulcorum...

Liguri, onis, f. i. Ariditas, immoderata appetentia...

Ligusticum, n. f. [Germ. Ustida.] Herba est in ea Apenini parte precipue natans...

Ligustrum, s. i. n. Cælego, quasi legustrum. [Germ. quibusdam aliis Polveia.]

Lilium, ni, n. f. [שושנה] soshannah. Gall. Herbes fleur qu'on appelle li. Ital. Giglio.

Lilacæda, s. um, adjectivum [Lilacæda] Gall. De li. Ital. De giglio.

ceum, Palladius libro sexto, capite decimo quarto.

Lilifera, Vnguentum sive oleum ex lilio. [Germ. Gall. Høy-le ou argente de li.]

Liliferum, n. f. Locus in quo sunt lilia confita. [Germ. Gall. Liliu ou croissant les li.]

Lima, s. f. p. Instrumentum fabricæ, quo ferrum aut aliquid aliud terendo expolitur.

Lima, veteres dicebāt omnia transversa: à quo & limina ostiorum...

Limo, limas, s. p. Lima polio, levigo. [Germ. Gall. Limon, limas, s. p.]

Limatus, s. um, nomen ex participio. Polius, expolitus, perfectus.

Limatus, n. i. adverbium, Polite, ornate, perfecte. [Germ. Gall. Ornato.]

Limatulus, tui, diminutivum. [Germ. Gall. Limatulus, tui.]

Limatulus, s. p. Scoba: hoc est, pulverulentus limando detrahitur.

Limax, cis, f. i. teste Varr. lib. 6. de ling. Lat. cochlea: nomenq; habet a limo...

Limbula, bi, m. f. Fibria. Est pars infima vestis muliebris, imos pedes contingens...

l. Ep. XIV. 38.

me of a garment.] Ovidius: quam limbus obibat Aureus, ornabant aurata monilia collum. Virgil. 4. Aeneid. Sidonium plecto chlamydem circumdata limbo. Vbi Servius: Limbus est fascia extremitatem vestium ambiens, secundum antiquum ritum. Huius diminutivum est Limbulus, a quo limbellus, quorum oportet afferri exempla, e locupletibus antonibus sumpta.

Limboſarius, ſti, Qui limbum veſtium conſuit. [*Interpreſis Gall. Brodeur, qui fait bord. Ital. Chi fa tali orli. Ger. Dieger. Hiſp. Bordador a hoſtador. Pol. Ten kto bramy robz y kl. ad. Vng. Perem varro. Ang. An embroiderer, or that ſeweth hemmes of garments.] Plautus in Aulul. Textores limbolari, arculari, &c.*

Limēn, minit, n. t. Quod extranſverſo in janua ſtatuitur: a limonē ſit, obliquo, quod ingredientibus, exeuntibusq; tranſveſſum ſit, ut eſt apud Donatum, Feſtumq;. [*φο ſapb* Ἰμῶν ἡμῶν ἡμῶν. Gall. La linceau au ſeuil de l'bau. L'entre d'un hau cu porte. Ital. Soglia, foglio della porta, enzata di caſa. Ger. Die thürschwelle die ober vnd vnder. Bel. Een doſp. Hiſp. El limbral de la puerta. Pol. Próg. Vng. Kézőb. An. Tbe trebaniid, an esey.] Terentius in Heeyr. iam ut limen exitem, ad genua accidit. Nec ſolum inferiorem partem ſignificat, quae ſub pedibus calcari ſolet in ingreſſu, ſed etiam ſuperiorem, quam Graeci ἐπιθῦρον, & ἐπιθῦρον appellant. [*Ἰμῶν* ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν.] Iuven. Satyr. oi. pendentia liquit Vela domus, & adhuc virides in limine lauros. Navius verò limen ſuperum & inferum dixit. Exime limen ſuperum, quod mihi miſero ſepe conſegit caput: inferum quoque, ubi ego omnes deſcepi iligit. Limen ſuperum, inferumque diſcedentes ſalutabant. Plaut. Limen ſuperum, inferumque ſalve, ſimul autem vale. Ponitur interdum limen pro ingreſſu. [*ΝΙΜ* ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν.] Virgil. 2. Aeneid. Limen erat, ceterq; fores, & pervius ulus Teſtōrum. Interdum pro domo ipſa. Virgil. 2. Georg. penetrant aulā & limina regum. Interdum pro carceribus unde ſtadiodromi curſum auſpicantur. Virgil. 5. Aeneid. ſignoq; repente Corruptant ſpatia auditu, limenq; relinquunt. Interdum pro amicitia, ut cenſet Servius, enatrans illud de Turno: ſe limine pellit Iuven. Satyr. 3. Limine ſubmoveor: id eſt, repellor ab amicitia. Ad limina ſeryus, pro attritu. Virgilius li. 9. fidusq; ad limina cuſtoſ: id eſt, lanitor, inquit Budæus. Limina imperii id eſt, extremi fines. Muſas vix a limine ſalutalle, proverbii metaphora dicuntur, qui vix leviter & ſummis tantum labris literas deguſtarunt. Ipſum oſtium limen tergiſſi, auctoritas eſt vix ſtantem vix ſequit. Dici ſolent quoties ad rem ipſam pervenitur.

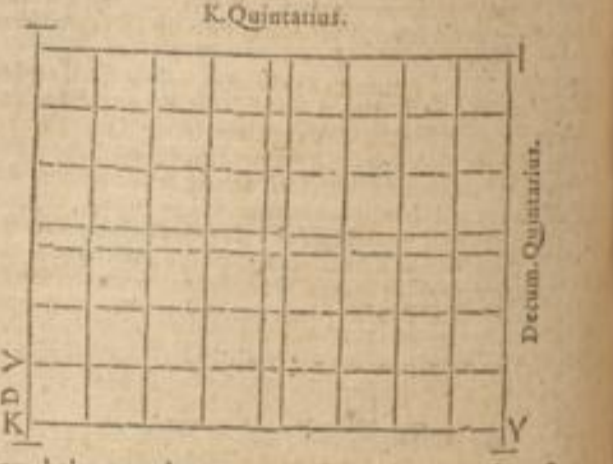
Limnaris, re, om. t. Vt lapis limnaris, qui in domus aditu tranſverſus jacet. Item verbum elimino & nomen Poſſilimnium: de quibus ſub locis.

Limnarcha, x. m. p. [*Λιμναρχία*. Gall. Celuy qui garde les paſſages ſur mer, qui a la charge del port de mer, maître des ports. Ital. Ammiraglio di porto, chi guarda 'ro paſſo di mare o 'ro porto maritimo. Ger. Ein Oberſter / ſo verordnet iſt zu der ſines Reichthum oder puffer in ſtand. Hiſp. Guardador de los puertos marinos. Pol. Próg. Kępował pępęſſy, Kępował pępę granicy, portowny ſtawca. Vng. Kępował pępęſſy. Ang. A conſtable, maſter of the watch or port.] Dicitur Græca eſt, quam Latine Præfeſtum portus interpretari poſſumus. Λιμνα enim Græci portum dicunt. Erant autem Limnarchæ, qui portibus præerant ex quibus frequens erat trajetus ad exterā nationes. Hoſ Ariſtoteles lib. 6. Politicōn, Λιμναρχία appellat. Hæc ſerè Budæus in l. Limnarchæ, ſi de ſeryis fugit.

Limes, itis, m. t. Semita tranſverſa, militari via anguſtior. [*Λίμνη* ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν. Gall. Frontiere ou liſiere, chemin tranſverſant les terres, ſente. Ital. Via per tranſverſo, termino, confine. Ger. Ein wender fuſſen dę durch ein ader. Hiſp. La vande o termino. Pol. Sęczyca pępę vana. Vng. Kępował, Kępował ut, męre, (ana-zy) męre, hatar. Ang. A croſſe path or way.] Columell. libro 1: Semitas, novos que limites in agro fieri non patiatur. Virgil. 1. Aeneid. Hæc ego vaſta dabo, & lato te limite ducam. Idem 2. Aeneid. tunc longo limite ſulcus Dat lucem. Quintil. libro 2. capite 13: Itaque & ſtratum militari labore iter ſæpè deſerimus, compendio ducti: & ſi rectum litem rapti torrentibus pontes incidere, circuire cogimur. Livius libro 1. bell. Maced. Intra portam, extraque late ſunt viæ: ut & oppidani dirigere aciem a foro ad portam poſſent: & extra limes mille ferme paſſus in Academix gymnaſium ſerens, pediti, equitiq; hoſtium liberum ſpatium præberet. Budæus. Limes item in agris dicuntur ipſi termini quibus agrorum fines diſtinguuntur. Feſtus. Limes in agris modo termini, modo vix tranſverſe dicuntur. Virgilius 1. Georg. Nec ſignare quidem aut partiti limite campum Fas erat. In agris limites duo maximi erant, cardo & decumanus. Limes decumanus eſt, qui ab Oriente in Occidentem ſpectat: Car-

do à Meridie ad Septentrionem. Reliqui limites anguſtiores, diſtantque inter ſe paſibus intervallis. Vide Plinium libro 22. cap. 33.

Limētēs, ait Sæculus Flaccus in libro De conditionibus agrorum, ad liminibus vocabula accepit. inquit enim ſic: Quo modo limina introitus exitusque loci præſtant, limites agris ſimiliter introitus exitusque, qui in agris diviſis & aſſignatis ſemper pervii eſſe debent, tam itineribus quam & menſuris agendis. Pergit idem Flaccus his verbis: Cum omnes limites à menſura denum actuum decimani dicti ſint, ſi qui Orientem Occidentemque intuentur, qui Meridianum & Septentrionem tenent, unum vocabulum illa erat, decumanum nuncupabant matutini & vespertini, & meridiani & ſeptentrionis cardinem: alii verò ob regionum poſitionem & naturam appellaverunt maritimos & montanos: poſterò verò, cum agri dividerentur & aſſignarentur, decimani quidem vocabulum permaſit, ut qui Orientem Occidentemque intuentur, decimani dicerentur: ii verò, qui meridianum & ſeptentrionem, quoniam cardinem mundi tenebant, cardines ſunt appellati. Et omnes limites dirimunt agror, centurias que delignantur: qui, ut ſuprà diximus, in agris diviſis & aſſignatis ſemper pervii eſſe debent, & itineribus, & menſuris agendis. Limitum autem nomina hæc invenimus in libello extremo ejuſdem Flacci. Orientales, ait, dicuntur decumani: Septentrionales cardines: item, maximi, C. M. Actuarii, Interceſſivi, Quintarii, Cultellari, Nonarii, Maritimi, Temporales, qui ſolis ortum ſecuti ſunt, Gallici, Regalei, Subroncivi, Linearii, Sextanci, Teſcellari, Diagonales, Moſtiani, Auſtriales, qui per anticam & poſticam dividuntur: Hypotenullales, qui angulis ſubiacent: Præfeſturales, Egreſſi, Vndecimani, Duodecimani, Colonici, Paſſivi, Solitarii, Perpetui. Aggenus autem in libro De limitibus agrorum diſtinguit litem à ſigore his verbis: Limes eſt quodamque in agro ad obſervationem finium opera manuum factum eſt: trigor verò ſox rectitudinis naturalis nomen accepit. Rurſus Hygenus in libello & ipſe de limitibus conſtituendis ſic. Annoqui menſuras agrorum normalibus longitudinibus incluſerunt, primum duos limites conſtituerunt, unum qui ab Oriente in Occidentem dirigeret: hunc appellaverunt duodecimanium, ideo quod terram in duas dividat partes, & ab eo omnis ager dividatur: alterum à Meridiano ad Septentrionem quem cardinem nominaverunt, à mundi cardine. Duo decimanium poſtea decimanium appellaverunt quare à decem partibus, quam à duobus, ſicut duo pondò nunc dicimus viginti, & quod dicebant antiqui ddo viginti: nunc dicimus viginti. Similiter duo decumani, decumanus eſt ſaxus. Præquos limites fecerunt anguſtiores. & qui ſpectabant in Orientem, proſos, qui ad Meridianum, tranſverſos appellaverunt. Limes autem appellati à limo: id eſt, an quo verbo, tranſverſi: nam & limum cinctum, id eſt quod purpura tranſverſam habeat: item limina oſtiorum. Poſtea proſos & tranſverſos limites appellaverunt à liminibus, quod per eos agrorum limina ſervantur: poſtea apud quosdam nomina à loci natura acceperunt: & qui ad mare ſpectant maritimos, qui ad montem montanos appellaverunt. Omnia ergo huius reſturæ longitudo rationalis, limes appellatur, nec intereſt quicquam, decumanum dicamus, an litem, decumanum autem primum, maximus appellatur, item Kardo: nam latitudine ceteros præcedunt: ſunt aut limes actuarii, alii linearii. Actuarius eſt limes, qui primus actus eſt ab eo quibus quiſque: quem ſi numeres cum primo, erit ſextus: quoniam quinque centurias ſex limites cludent, reliqui medi limes linearii appellatur, in Italia ſubtrunciyi. Actuarii autem extra maximos, D. & K. latitudinem

erunt viam publicam deberet. Ita enim cautum est lege...

Limbo, limbus, s. p. penult. corr. Terminus, limitibus circum-

Limiteis milites, Qui sunt in limitibus: id est, in finibus Imperii...

Limulatio, onis, f. z. Definitio, circumscripio sive distinctio.

Liminium, ni, n. f. Cicero in Top. Cum ipsius postliminii vis...

Limemum, Herba qua venatores sagittas inficiunt: à non-

Limnesium, [Limnesius. Polon. Czerwona.] Herba est, quam alio nomine Centaureum minus appellant...

Limoni, J. x. [Limonia, Alterum genus anemones. Plinius libro 21. cap. 11.]

Limoniades, [Limoniades, Gemma eadem videtur, quae smaragdus. Plin. lib. 37. cap. 10.]

Limoniōn, [Limoniōn, Herba est similis betae, verum foliis tenuioribus, & minoribus, numero circiter decem...

Limonium, Frutex est, nunquam cubito altior, crassique foliorum ac radice nigra, sed dulci, recipit ipsum in cibis o-

tiens. Ex Plinio, libro 21. capite 22. Limpidus, a. um, Clarus, purus, lucens.

Limpido, dimis, f. t. Puritas, claritas. [Limpido, s. puritas. Gall. Clair, s. puritas. Ital. Chiaro, s. puritas.]

Limus, hmi, m. f. Genus vestis, ab umbilico ad pedes pertinens, qua teguntur, ut ait Servius, pudenda populeum.

Limus, a. um, Limo plenus, & cernosus. [Limo, s. limus. Gall. Lemo, s. limus. Ital. Limo, s. limus.]

Limus, ma, num, Obliquus, transversus, obortus: pro quo etiam Limis dicimus, teste Festo, per certam declinationem.

Limus, ma, num, Obliquus, transversus, obortus: pro quo etiam Limis dicimus, teste Festo, per certam declinationem.

Limus, ma, num, Obliquus, transversus, obortus: pro quo etiam Limis dicimus, teste Festo, per certam declinationem.

Linca, a, f. p. A Geometria proprie appellatur longitudo latitudinis expert.

Linca, a, f. p. A Geometria proprie appellatur longitudo latitudinis expert.

Linca, a, f. p. A Geometria proprie appellatur longitudo latitudinis expert.

Linca, a, f. p. A Geometria proprie appellatur longitudo latitudinis expert.

qui ad capiendos pisces lineam hamaram in aquam mittunt. Sunt etiam qui à piscatoribus, qui ubi quid pingere volunt, lineam prius umbræ cuiusdam similem mittunt, per quam ipsi piscaturam dirigunt: sed ex illa tamen ab inventibus nihil deprehendi potest de piscaturæ forma. Nullam hodie lineam duxi, nisi ad ipsam referam. Ab Apelle pictore natum adagium: in eos quadrat, quibus cellatur ab exercitio studii artisque suæ, Plin. lib. 33. cap. 10.

Līnēdī, s. p. Parva linea, diminutivum à linea. [*λενωδία*. Vng. *lineatka*, *vonafotika*.] Gell. lib. 10. cap. 1. Tribus tantum lineolis III lineis significatus est.

Līnēo, as, act. p. Est lineas ducere, lineis rem aliquam figurare, delineo, informo. [*λενω*. Gal. *Abner*, *marquer à la ligne*, *pour tracer par lignes*, *est traité*. Ital. *Tirar linea*, *linare*. Germ. *Linien ziehen*, *entwerfen*. Belg. *En linie maken*. Hisp. *Tratar*, *dibujar*. Polon. *Linować*. Vng. *Lineálni*. Ang. *To draw lines*, *to describe with lines*.] Cato de Re rust. cap. 14. Et quæ opus sunt domui præstabit, & ad opus dabit, succidet, dolabit, lineabit, scabibique materiam solam duntaxat.

Līnēamētū, n. s. Lineæ quædam in corpore apparentes, ex quibus rei uniuscujusque forma dignoscitur: à lineari pictura tracta, in qua per solas lineas effigies hominis cognoscuntur. [*λενωμῆτις*. Gal. *Tracé*, *pour tracer*, *promiers lineaments*. Ital. *Lineamenti*, *figure*, *tratte à ligne*. Germ. *Die Gestalt*. Hisp. *Tracé*. Polon. *Zel paczyle rozpoznowe*. Vngar. *Lineálni*. Ang. *Drawings*, *or delineations of any thing*.] Cic. 4. Verr. Contemere etiam lignum illud Himeræ jam videbatur, quod eum multo magis figura & lineamenta hospitiæ delectabant. Plin. lib. 33. cap. 23. Nec qui succederet operi ad præscripta lineamenta inventus est. Lineamenta in Geometria sunt linearum productiones. Cic. 1. de Orat. in geometria Lineamenta, fortior intervalla, magnitudines, &c. Lineamenta animi metaphoricis dixit Cic. 3. de Finib. Animi enim lineamenta sunt pulchriora quam corporis.

Līnēamētū, idem quod lineamentum. [Vngar. *Lineálni*.] Tertull. libro de Resurr. carn. Talia interum divinarum virium lineamenta, non minus probæbis operato Deo quam locuto.

Līnēamētū, idem quod lineamentum. [*λενωμῆτις*. Polon. *Linowanie*. Vng. *Linowanié*, *lineálni*.] Julius Firmicus Matheosus lib. 1. Vnde enim scilicet flaguli propria corporis lineamentatione cognoscunt.

Līnēārī, re, om. s. Quod ad lineam pertinet. [*λενωμῆτις*. Gal. *Appartenant à la ligne*. Ital. *Lineare*. Ger. *Das zu dem Linien gehöret*. Hisp. *Cosa perteneciente a la linea*. Polon. *Linowani*. Vngar. *Lineálni*. Ang. *Belonging to a line*.] Vnde linearis pictura vocata est, quæ nullis adhibitis coloribus, rei pingendæ similitudinem solis lineis exprimebat. Primi hanc picturam excucierunt. Ardicæ Corinthius, & Telephanes Sicyonius, sine ullo colore, spargentes tamen lineas intus: unde & Græci hujusmodi picturam *λενωμῆτις* appellaverunt, vide Plinium libro 5. capite 3.

Līnēs, Vasa fuisse videntur ad fontes pertinentia. Vlp. 15. D. de act. empt. Lines & labra salientes fistulæ quæ salientibus junguntur. Quo tamen loco Lenæ corrigendum putarem. Nam apud Nonium Lenis vasis genus est: ubi tamen corrupit Lenas legi, ex duobus autorum, quos citat locus, intelligitur. Ex Hotomano.

Līngō, gis, xi, cum, act. p. Est aliquid lingua lociter delibere, degusto, lambere. [*λεγω*. Gal. *Lieber*, *facere*. Ital. *Lincare*. Germ. *lecken*. Hisp. *Lamer*. Polon. *Liz*. Vngar. *Nyalom*. Ang. *To lick*, *to suck*.] Plaut. in Cas. Mel mihi videor lingere. Nonnunquam idem est quod paulatim deglutio: ut quæ aliquid ore tenentes guttatim demittimus in ventriculum. Plin. lib. 37. cap. 10. Tocolithos oleæ nucleo similibus videtur: neque est gemmæ honos, sed lingentium calculos frangit, pellitque. Hinc fit compositum Elingo, quod idem significat cum suo simplici. Plaut. in Curcul. Illic hodie apud me nunquam elinget saltem.

Līngēdī, ut. m. q. Lingēdi dicitur. [*λεγωμῆτις*. Gal. *Libentur*, *on facerent*. Ital. *Illiccare*. Ger. *lecken*. Hisp. *Obra de la mer*. Polon. *Lizanie*. Vng. *Nyalás*. Ang. *A licking*.] Plin. lib. 11. cap. 9. Multi nullum veterem linctu salis discunt. Quæ verò in eum ipsum sunt ut delingantur, à Græcis vocantur *λενωμῆτις*, quasi dicas delinctio. Quæ etiam voce usus est Plinius: & semine lini sunt eligmata.

Līngūā, s. p. Pars corporis nobilissima, voci formandæ, dignoscendique saporibus destinata: ita dicta quod ejus ministerio lingentes utamur. [*λεγωμῆτις*. Gal. *Langue*. Ital. *Lingua*. Ger. *Zunge*. Belg. *Zonge*. Hisp. *Lingua*. Pol. *Język*. Vng. *Nyelv*. Angl. *A tongue*.] Plautus in Pœn. Illic est thesaurus stultis in lingua situs, Vt quæ illi habent malè loqui de melioribus. Cicero 1. de Orat. Illic tibi est excidenda lingua, quæ vel evulsa spiritu ipso libidinem tuam libertas mea resutabit. Co-

rascare lingua dicuntur serpentes, Ovidius 4. Metam. Virgilius 3. Georg. Linguis micat ore trifidus: Ovidius 7. Metamorph. Peravigilem superest herbis sopire draconem, Quæ cristis linguisque tribus præsignis & uncis Dentibus horridus. Bisulca lingua, Ovid. 4. Metamorph. Aspera lingua premit fauces. Virgilius 3. Georg. comprehensam torpescit linguam Abstrulit, Ovid. 6. Metamorph. Linguam convertere ad mores alicujus, est reprehendere. Plaut. in Pœn. respondebunt, Punicè pergam loqui: Si non, tum ad horum mores linguam divertere. Est & lingua minor, quæ à Græcis *οφθαλμοσπιντα* dicitur, *οφθαλμοσπιντα*, operculum cartilagineum, quod situlam spiritalem in gutture claudit: ne quippiam in eâ decurrat. Hæc quæ tridens, attollitur: quia risus omnia concutit. Quæ propter periculosum est, ne nos risus invadat, quum deglutimus. Hæc enim operculum natura instituit, ne quid effluens, potest. Ve ad pulmonem feratur: quod si acciderit, nisi recedat, hominem strangularet. Accipitur quandoque lingua pro certo cuique genere & ratione loquendi. Plautus in Pœn. Et is omnes linguas scit, sed dissimulat sciens se scire. Quæ etiam in una lingua sermonis diversitas, *οφθαλμοσπιντα* dicitur: ut in Græca lingua quinque præcipue sunt linguarum diversitates, Attica, Acolica, Ionica, Doria, & Communis. Lingua, pro obloquutione, tumoribus, maledictis, obsecratorum vocibus, & sermonibus. Cicero ad Varronem libro 6. Tibi autem idem consili do, quod mihi meipsum, ut in omnia oculos hominum, si linguas minus facile possumus. Tria linguæ. Ovidius 4. de Ponto: Hæc lingua evenit, quam vis videtur in armis, Sente, & linguæ tela subire tur. Et præterea Lingua, sive lingula promontorium, vel alia quævis terra oblonga, & angusta, quæ in modum linguæ evenit in mare excurrit, Cæf. 3. bell. Gall. Erant ejusmodi scæ in ins. oppidum, ut posita in extremis lingulis, promontoriumque, neque prelibus aditum haberent, &c. Budæus. Plinius libro 3. cap. 7. Inde in altum lingua mille passuum excurrit. Lingua item Plin. libro 24. cap. 19. Herba est, quæ circa fontes nascitur, cuius radix combusta & trita, alopecias emendat. Similiter lingua bubula, genus herba, quam Græci *βουβουλα* dicunt, boum linguæ similis. Lingua canina, alia herba, quæ *κυνουλα* vocatur à Græcis. Lingua petrea, genus lapilli, quod inter gemmas connumeratur. Lingua amicus, *οφθαλμοσπιντα* dicitur, qui verbis offendit, non re præstat beneficium. Ant qui non amat ex animo, sed benevolentia oratione præ se facit, Theophrastus in sentent. Lingua bellare, *οφθαλμοσπιντα* dicitur, qui maxime convitiatur, ac minatur hosti, sed quum non est. Lingua juravit, *οφθαλμοσπιντα*, ubi quis non præstitit promissis: aut ubi non ex animo pollicetur. Euripides.

Līngulā, secundum Priscianum, & per concisionem lingula. [*λεγωμῆτις*. Gal. *Vnt*, *conterre*, *un*, *le*, *une*, *collere*, *une*, *estomac*, *un*, *frigue*, *un*, *estomac*. Ital. *Lincola*, *lingua*, *corregia*, *una*, *stampa*, *spatula*, *cuchiaro*. Germ. *Zunge*, *lelin*. Hisp. *Pequeña lengua*, *la lengua*, *la puerta del capate*, *la espátula del abeticario*, *agujeta*, *pinza*. Pol. *Spatula*, *or*, *orzech*, *item*, *orzech*. Vng. *Nyelvcska*. Ang. *A little tongue*, *a linguel*, *a little tongue*, *abbe*, *le*, *le*.] Festus: Lingula per diminutionem dicta aliis à similitudine exercæ linguæ, ut in calceis: aliis inserta: id est, inardentes exercitæ, ut in tubis. Docti nostræ ætatis Priscianum sequenti indifferenter scribunt lingula, vel abjecta à lingua, lingula: Martialis tamen in idem superflitium Grammaticorum sui temporis, qui, quum Senatorum & equitum, eorumque, qui emendatissime loquebantur, usus obtinuerit: ut lingula diceretur, etymologiae tamen rationem sequenti, lingula dicendum contendebant. Quamvis (inquis) me lingulam dicant Equitesque, Patresque, Dicor ab indoctis lingula Grammaticis. Quo in loco prima syllaba corripitur: quemadmodum & apud Luvenalem Saryf. 5. & lingulas dimittere sollicitus ne Tota salutaris iam turba peregerit orbem. Martialis libro 2. tandem produxit: Non extrema sedet lunata lingula planta. Vnde nonnulli putant ibi legendum esse lingula. Sed verisimile non est Poëtam in idem vitium labi, quod in aliis reprehendit. Est etiam lingula instrumentum caryum & oblongum, in speciem linguæ factum: quale est illud, quo ununtur atomatati ad extrahenda à vasis onguenta. Plinius libro 21. cap. 14. Cera Punica sic hoc modo: veniatur sub dio sepius cera fulva: deinde ferret in aqua marina ex alto petita, addito nitro: inde lingulis adligunt florem. Columella libro 9. cap. 15. lingulam vocat instrumentum ad purgandum è vase spumam: Deinde (inquis) ubi liquorum mel in subiectum oleum defluerit, transferretur in vasa fictilia, quæ pauca ante diebus aperta sint, dum musteus succus efferverit: in quibus lingula est purganda. Accipitur etiam lingula pro mensura quadam, quæ alio nomine cochlear dicitur, quæ est quarta pars cyathi. Nam quatuor lingulæ complent cyathum. De quo vide Agricola lib. 1. Plin. lib. 20. cap. 5. Item opisthotonicis, & jecinatorum vitis, & torminibus, & stranguriæ, &c.

via dicitur à Feflo Pompicio. [Vng. Saito valla.] Tibull. lib. 1. Eleg. 4. Aut mihi servabit plenis in linteis uvas.

Linteum, linteum, n. f. Pannus lineus: & sudarium quo in balnea utimur, & alius negotiis ad extergendum. [170. fadhia. 370. Gall. Linceul. Linge de quelques sorte qui il soit. Ital. Lincuolo. fangatoio. Ger. Mierde linnen: via linnen thof. Belg. linnen. Hifp. Linceo, à fana de lino. Pol. Saperka. Vng. Kefekony, elb raka. Ang. A linte of linen.] Plautus in Mostell. Linteum cape, tuque exterge tibi manus. Martialis: Non tam fapè teret linteae tullo tibi. & Linteae etiam dicuntur vela quibus utuntur nautae. Virgil. 3. Aeneid. certum est dare linteae retro. & Item quae in theatro tendi folent ad fpectantium umbracula. Hinc legimus Caefarem totū forum linteis adumbraffe. & Accipiuntur etiam linteae pro veftibus lineis.

Linteolum, linteoli diminutivum, n. f. [fua. 3. Hifp. Gall. Petit drapau de q. d. lince. Petit linculo. Ital. Lincuolo. picciolo. Ger. Ein tetm tuchlein: tempel. Hif. Pogneno lince. Pol. Saperka. Vn. Kefekony. An. A linte.] Plin. lib. 21. cap. 12. Vulncribus (inquit) in linteolis imponitur. Idem lib. 20. cap. 17. Deftillationem narium difcruit rafum, in linteolo olfactum. Columel. lib. 6. cap. 16. Praefraetis cornibus linteola fale atque aceto & oleo imbuta fuperponuntur.

Lintearius, m. f. Linteis indutus: id est, lineis veftibus: quali habitu ufus fertur Apollonius philofophus: quoniam huiusmodi habitus videbatur mūdior, quam qui ab animalib. deglubatur. [2. 370. d. d. 370. Gall. Vefte de lince. Ital. Vefte di lince. German. Lintewat befiedet. Hifp. Vefte de lince. Polon. Dof. lincian vbi obtegi. Vngar. Kefekony. (ana. gy. gy. vbi vbi d. d. Ang. Clated with linnen.] Liv. 10. ab Vibe: Ea legio linteata ab integumento confepi, quo facrata nobilitas erat, appellata est.

Lintearius, m. f. Qui linteae conficit aut vedit. [370. d. d. 370. Gall. Linceur, qui vend linge. Ital. Che fa, vende vende lince. Germ. Einet der mit lincen umgibt: es fey der es machet: oder alien vertret. Hifp. El linceiro. Pol. Kramarz pl. lincen kupcz. Vng. Kefekony. Ang. A lincen drapper.]

Linteosus, m. f. Qui texunt linteamina in veftium ufum: ut docet Servius libro 7. Aeneid. [370. d. d. 370. Gall. Tiffurari de lince. linceur. Ital. Tiffurari di tela, tiffurari. German. lincen. Hifp. Tiffurari de tela. Polon. Tkacz. Vngar. Takari. Ang. Lincen weaver.] Plautus in Aulul. Aut manulearii, aut mirobrearii, propoliz, linteones, calcicolani. Firmicus libro 2. Math. Si Luna in Venetis fignis conftituta feratur ad Martem, illa conjunctio faciet linteones, aut tabernarios, atque colorum tinctores.

Linteus, a, um, adject. vide LINUM.

Linum, lini, n. f. [370. d. d. 370. Gall. Du lin, fit ou filz de lin. Ital. & Hifpan. Lino. German. Flachs: weif. Belg. Wey: was. Polon. Len. Vng. Len. Ang. Flax: or linnen.] Herba est noiffima quae cannabis modo in lanæ mollitiem contufa, utitur in ufum intimarum veftium. Virgil. 1. Georg. Vrit enim campum lini feget urit avenæ. Plin. lib. 16. cap. 33. Arganlis appellatur, eadem figura ex lino intexens. & Linum pro filo pofuit Celf. lib. 7. cap. 14. A quibusdam, inquit, tumor ad inum acu trajectatur duo lina ducente: deinde utriufq. lini duobus capitibus diverfae partes astringuntur.

Lincus, a, um, Linteus, quod ex lino est. [370. d. d. 370. Gall. Qui est fait de lin. Ital. Cafa di lino. Germ. Flachs. Hifp. Cafa de materia de lino. Polon. lincam. Vngar. Lembi valo. Ang. Made of linnen or flax.] ut, Vefte lincea, de lino facta. Plin. lib. 12. cap. 6. Sed unde linceae veftes faciunt. Virgil. 3. Aeneid. -nodos & vincula lincea rupit.

Linigera, ra, rum, Gerens veftes lineas. [370. d. d. 370. Gall. Vefte de lin. Ital. Vefte di lino. German. Das flachs: oder tein tuch: ang trest. Hifp. Vefte di lino. Pol. Weflanke obtegi. Vn. Lembi flinait raka vifid. An. Clated with linnen.] Ovid. 1. Metam. Nunc dea linigera colitur celeberrima turba. Sacerdotes lincis intelligit, qui lincis veftibus indui folcbant. Iuven. Satyr. 6. Qui grege linigero circumdatus, & grege calvo Plangētis populi currit denitor Anubis. Ovid. 1. Amor. eleg. 2. Nec tu linigeram fieri quid poffit ad flim Quarieris.

Linum, Filum est tranfverfum cui lamina applicantur. [Pol. Watek. Vng. Nyv (vel) nyv. fonal.] Gell. lib. 2. cap. 3. Licio tranfverfo quod Linium appellatur, qui magiftratus miniftrabant, cuncti erant.

Lincus, a, um, Lincus, quod ex lino est confectum: [370. d. d. 370. Gall. Cafa faite de lin. Ital. Cafa fatta di lino. Germ. Flachs. Hifp. Cafa de gemaht: tenuis. Polon. Lincam. Vngar. Lembi flinait. Ang. Made of linnen.] ut, Vefte lincea: id est, lino contexta. Cic. 7. Ver. Illi ad deprecandum periculum proferebant, alii purpuram Tyriam, illius alii atq. odores, veftemque linteā. Linteae libri, qui de lino fiunt, cupulmo di Sibyllini quidā fuerūt. Liv. 4. ab Ver. Licinius Macer autor est, & in feedere Ardeatino, & in linteis libris ad Monerq. invētis. Plin. lib. 13:

cap. 13. in plumbeis, linteisq. voluminibus fcripturati cōfite Linum natum, n. f. Penicillus ex linteo deceptus, qui vulere imponitur ex linteolo, vel fpongia, vel lana ad extirpandā faniem, & purulentiam extrahendam. [370. d. d. 370. Gall. Drapau ou tharpie, linte de charpie, de drapau de laine, ou de fpongie. Ita. Drago di lino à di lana. Ger. Ein teinor muffel: fo man in tu wunden thut. Hifpan. El panno de lino. Ita. lilla. Ita. de lino, la morda à di panio. Pol. Zebali niesz kzeni do ran kl. ada. Vng. Pikk. Ang. A piece of linnen put in a wound for to dry it.] Celf. 4. Linamentum involutum & oblongum eodem medicamento illendum, demittendumq. in nates. Idem lib. 7. cap. 22. Et inuis implicatum in longitudine linamentum, demittendumq. in aceto madentem deligare. & Linamenta item dicuntur quae ex lino constant. Plin. lib. 32. cap. 10. Delphini ad pelinamenta accensa excitant vulvæ strangulata oppreffa.

Linospermon, Lini fermen.

Linum, Thymelae apud Diofc. lib. 4. cap. 13.

Lipodermus, Est defectus & penuria pelis ejus, quae penè velat ad eum ea non poffit diftrahi.

Lipopsychia, f. p. [370. d. d. 370. vox Graeca est. Latine fonant animi defecationem, vel animi deliquium: quae & 370. d. d. dicitur. [Vng. Elánulá.]

Lipothymia, 370. d. d. Latine defectus animi, five animae, quae & Lipopsychia dicitur. [Pol. Om lincie. Vng. Lincie.]

Lippus, pi, m. f. Qui oculis est la chrymambus, patu inde humore deficiente. [370. d. d. 370. Gall. Chafteux, à qui les yeux font secs. Ital. Lippo. Ger. Ein treffang. Hifp. Cofeja. Pol. Cypkani. Vngar. Típpés. pefonyis fázom. Ang. Bleared.] Plaut. in Mite. Cubare in navi lippam, atq. oculis turgidis nauclerus dicit. & Lippus aliquando pro homine vili & nullius momenti. Petrus Satyr. 3. hic dama nō est treflis agafio, Voppa lippus & tenui farragine mendax. & Lippa ficus dida, vel quod facies foliorum ejus laeteus lippus prodest, vel quod dom folia & ramuli truncantur, succum lacrymofum emittant. Marmal. lib. 7. & lippa ficus, debilisq. bolcus.

Lippitudo, inis, f. c. Ipfum oculorū lacrymantium vitium. [370. d. d. 370. Gall. Mal des yeux quand ils pleurent & font chafteux. Ital. Lippitudo. Ger. Augentreffung: das augt rothen. Hifp. Aquella dolencia de los ojos. Polon. Cypkani. Vngar. Típpés. pefonyis fázom. Ang. Bleared.] Cora Celin. à lincis pruit, lippitudinis metus est.

Lippus, o, is, i, m, Lippus fio: hoc est, marcorem in oculis traho. [370. d. d. 370. Gall. Lippus. Ger. Lippus. Hifp. Lippus. Pol. Cypkani. Vngar. Típpés. pefonyis fázom. Ang. Bleared.] Plin. lib. 28. Oculorum vitia fieri negant, nec lippire eos, qui, quae pedes lavant, aqua inde ter oculos tangant. Cicero ad Atticum libro 7. Quam leviter lippicem, has literas dedi. Plautus in Cure. ad fauces tranfultit, profpicio parum. Quomodo habeo, deotes plenos, lippiant fauces fame, ita cibi vacuitate venio laxis lacribus.

Lippitudo, penult. pro d. imperfonale. Plin. lib. 23. cap. 6. Aut ne omnino lippiat decoctum cum mellis Atuci cyathis nituis, & crocia uncia.

Lipsitudo, penult. corr. [370. d. d. 370. Pol. Lipsitudo. Vng. Maradék.] Multitudinis numero. Reliquae quae ex tota re fuperfluit. Vlpian. Si animal legatum occiderit, puto teneri, non ut carnes praeflet, vel caetera dicitur: id est, cotina, conum, &c.

Liptote, A quibusdam recentiorum Grammaticorum vocatur figura, quando vis verborum rei magnitudini non refpondet. Ut apud Virgil. 1. Aeneid. Non ignara mali miseris succurrere disco. Vbi Non ignara mali, dicit pro eo quod est. in malis magnopere exercitata. Originem autem huius distinctionis referunt ad verbum 370. d. d. quod est deficio, eō quod ejuſmodi orationibus vis quaedam verborum deesse videtur. In antiquiffimis tamen Servii aliorumque commentariis manu fcriptis, non Liptote legitur, fed Litotes dicitur, quae vox Graecis inter caetera tenuitatem fignificat, & fimplicitatem. Hinc fit, ut credam recentiorum quorundam Grammaticorū inficitia factum esse, ut figura quam vetustiores Litotes nominant, Liptote ceperit appellari.

Liquamen, Liqueo, Liqueſco, Liqueſco. Vide Liqueo, liquas, in LIQVOR.

Liquet, imperfonale, vide poſt LIQVOR. eris.

Liquifidus, vide LIQVOR. liqueris.

Liquor, eris, tertiz conjugationis, abſque pretentio & fopino, Refolvor, defluo, deſillo, liqueſco, liqueſco. [370. d. d. 370. samak. 370. d. d. Gal. Se foudre, couler. Ital. Liqueo. Hifp. Liqueo. Ger. Befchmugen: zerfließen. Belg. Smelten. Hifpan. Derriteſe. Polon. Roztopiam. Vngar. El olvadok. Ang. To be melted.] Producit autem hoc verbum primam ſyllabam, quae in verbo liquo,

liquo, liquefco, liquefco, & in nomine liquor corripitur. Lucanus lib. 9. - femorū quoque musculus omnis Liquefit, & nigra diluuntur in quina tabe. Liquidus indifferenter est Lucretius dicitur, eo quod tam à liquor fieri possit, quam à liqueo. Crassusque (quasi) conueniunt liquidus & liquida erassis.

Liquidus, da, dum, p. cor. Mollis, fluxus, humidus, fluidus. [ON] namā p. m. Gal. Liquidus, fons. Ital. Liquido. Germ. Flüssig. Belg. Vloe. Hsp. Líquido. Pol. Nleki. Vng. Olvas. Slav. Líquido. Ang. Soft, liquide, melted. Plautus Milite: Liquidus cultusque quam ventus est Favonius. Liquidus venter dicitur à Martialē lib. 13. qui est fluidus & laxus. Aliquando ponitur pro puro. [ON] scilicet n. t. Gall. Clair, pur, sans lie. Ital. Puro, chiaro. German. Rein, klar. Hispan. Puro, claro, y sin lioy. Ang. Pure, clear, pure, clear. Vng. Átisz. Aeneid. - liquidumque per aera lapsa. Idem li. 4. Georg. Dulcis mella premes, nec tantum dulcia, quantum & liquidum, & durum & ceteri dormitura saporem: id est delectata, & sine fortibus. Aliquando pro prospero live optimo. Plautus in Pseud. Ab sinistra auspicio. atque ex sententia confidentia est inimicos me posse perdere.

Liquidum, di. [Pol] Mleki. Vng. Líquido. Vng. Pro aqua ut supra Horat. i. Serm. Satyr. 1. Vt tibi si sit opus liquidum non amplius una vel cyato.

Liquidus, Pur, manifeste, certo, omnino. [Ang] Gall. Liquidus, clarus, manifeste. Ital. Puro, chiaro, l'oberto. German. Rein, klar, y sin lioy. Hispan. Puro, claro, y sin lioy. Pol. Nleki. Vng. Átisz. Aeneid. - liquidumque per aera lapsa. Idem li. 4. Georg. Dulcis mella premes, nec tantum dulcia, quantum & liquidum, & durum & ceteri dormitura saporem: id est delectata, & sine fortibus. Aliquando pro prospero live optimo. Plautus in Pseud. Ab sinistra auspicio. atque ex sententia confidentia est inimicos me posse perdere.

Liquidus, Liquidus, liquidissimè, quod tamen non est in usu. [Vng] Nylas. Idem quod liquidus. Cic. ad Planc. lib. 10. Liquidus de toto sensu tuo iudicari hoc est, apertius, certius, ac facilius.

Liquidus, oris, m. Humor liquidus. [Vng] Gall. Liquet, humores. Ital. Lique. German. Illerley fucht se da fucht. Belg. Vloe. Hsp. Líquido. Pol. Nleki. Vng. Átisz. Aeneid. - liquidumque per aera lapsa. Idem li. 4. Georg. Dulcis mella premes, nec tantum dulcia, quantum & liquidum, & durum & ceteri dormitura saporem: id est delectata, & sine fortibus. Aliquando pro prospero live optimo. Plautus in Pseud. Ab sinistra auspicio. atque ex sententia confidentia est inimicos me posse perdere.

Liquidus, ex licet, lique, n. Liquidum & fluidum esse. [ON] namā p. m. Gal. Liquidus, fons. Ital. Liquido. Germ. Flüssig. Belg. Vloe. Hsp. Líquido. Pol. Nleki. Vng. Olvas. Slav. Líquido. Ang. Soft, liquide, melted. Plautus Milite: Liquidus cultusque quam ventus est Favonius. Liquidus venter dicitur à Martialē lib. 13. qui est fluidus & laxus. Aliquando ponitur pro puro. [ON] scilicet n. t. Gall. Clair, pur, sans lie. Ital. Puro, chiaro. German. Rein, klar. Hispan. Puro, claro, y sin lioy. Ang. Pure, clear, pure, clear. Vng. Átisz. Aeneid. - liquidumque per aera lapsa. Idem li. 4. Georg. Dulcis mella premes, nec tantum dulcia, quantum & liquidum, & durum & ceteri dormitura saporem: id est delectata, & sine fortibus. Aliquando pro prospero live optimo. Plautus in Pseud. Ab sinistra auspicio. atque ex sententia confidentia est inimicos me posse perdere.

Liquo, as, priore syllaba correpta, a. t. p. Liquidum facio, liquefacio, quous soluet aurum vel plumbum igni dissolvimus. [ON] namā p. m. Gal. Liquidus, fons. Ital. Liquido. Germ. Flüssig. Belg. Vloe. Hsp. Líquido. Pol. Nleki. Vng. Olvas. Slav. Líquido. Ang. Soft, liquide, melted. Plautus Milite: Liquidus cultusque quam ventus est Favonius. Liquidus venter dicitur à Martialē lib. 13. qui est fluidus & laxus. Aliquando ponitur pro puro. [ON] scilicet n. t. Gall. Clair, pur, sans lie. Ital. Puro, chiaro. German. Rein, klar. Hispan. Puro, claro, y sin lioy. Ang. Pure, clear, pure, clear. Vng. Átisz. Aeneid. - liquidumque per aera lapsa. Idem li. 4. Georg. Dulcis mella premes, nec tantum dulcia, quantum & liquidum, & durum & ceteri dormitura saporem: id est delectata, & sine fortibus. Aliquando pro prospero live optimo. Plautus in Pseud. Ab sinistra auspicio. atque ex sententia confidentia est inimicos me posse perdere.

non astricta. Dueta alvus, quae liberius fluit quam natura patiatur, ac multum soluta & Huius composita sunt, Deliquo & eliquo.

Liquet, in n. t. [V] Gall. Lique. German. Illerley fucht se da fucht. Belg. Vloe. Hsp. Líquido. Pol. Nleki. Vng. Olvas. Slav. Líquido. Ang. Soft, liquide, melted. Plautus Milite: Liquidus cultusque quam ventus est Favonius. Liquidus venter dicitur à Martialē lib. 13. qui est fluidus & laxus. Aliquando ponitur pro puro. [ON] scilicet n. t. Gall. Clair, pur, sans lie. Ital. Puro, chiaro. German. Rein, klar. Hispan. Puro, claro, y sin lioy. Ang. Pure, clear, pure, clear. Vng. Átisz. Aeneid. - liquidumque per aera lapsa. Idem li. 4. Georg. Dulcis mella premes, nec tantum dulcia, quantum & liquidum, & durum & ceteri dormitura saporem: id est delectata, & sine fortibus. Aliquando pro prospero live optimo. Plautus in Pseud. Ab sinistra auspicio. atque ex sententia confidentia est inimicos me posse perdere.

Liquet, Qui liquefere potest. [ON] namā p. m. Gal. Liquidus, fons. Ital. Liquido. Germ. Flüssig. Belg. Vloe. Hsp. Líquido. Pol. Nleki. Vng. Olvas. Slav. Líquido. Ang. Soft, liquide, melted. Plautus Milite: Liquidus cultusque quam ventus est Favonius. Liquidus venter dicitur à Martialē lib. 13. qui est fluidus & laxus. Aliquando ponitur pro puro. [ON] scilicet n. t. Gall. Clair, pur, sans lie. Ital. Puro, chiaro. German. Rein, klar. Hispan. Puro, claro, y sin lioy. Ang. Pure, clear, pure, clear. Vng. Átisz. Aeneid. - liquidumque per aera lapsa. Idem li. 4. Georg. Dulcis mella premes, nec tantum dulcia, quantum & liquidum, & durum & ceteri dormitura saporem: id est delectata, & sine fortibus. Aliquando pro prospero live optimo. Plautus in Pseud. Ab sinistra auspicio. atque ex sententia confidentia est inimicos me posse perdere.

Liquet, ci, a. t. Liquidum & fluidum facio, ad motu ignis vel solis calore quo liquefit, eiusdem cum liquefco significatio. [ON] namā p. m. Gal. Liquidus, fons. Ital. Liquido. Germ. Flüssig. Belg. Vloe. Hsp. Líquido. Pol. Nleki. Vng. Olvas. Slav. Líquido. Ang. Soft, liquide, melted. Plautus Milite: Liquidus cultusque quam ventus est Favonius. Liquidus venter dicitur à Martialē lib. 13. qui est fluidus & laxus. Aliquando ponitur pro puro. [ON] scilicet n. t. Gall. Clair, pur, sans lie. Ital. Puro, chiaro. German. Rein, klar. Hispan. Puro, claro, y sin lioy. Ang. Pure, clear, pure, clear. Vng. Átisz. Aeneid. - liquidumque per aera lapsa. Idem li. 4. Georg. Dulcis mella premes, nec tantum dulcia, quantum & liquidum, & durum & ceteri dormitura saporem: id est delectata, & sine fortibus. Aliquando pro prospero live optimo. Plautus in Pseud. Ab sinistra auspicio. atque ex sententia confidentia est inimicos me posse perdere.

Liquet, si, Functio, liquefco, dissolvor. [ON] namā p. m. Gal. Liquidus, fons. Ital. Liquido. Germ. Flüssig. Belg. Vloe. Hsp. Líquido. Pol. Nleki. Vng. Olvas. Slav. Líquido. Ang. Soft, liquide, melted. Plautus Milite: Liquidus cultusque quam ventus est Favonius. Liquidus venter dicitur à Martialē lib. 13. qui est fluidus & laxus. Aliquando ponitur pro puro. [ON] scilicet n. t. Gall. Clair, pur, sans lie. Ital. Puro, chiaro. German. Rein, klar. Hispan. Puro, claro, y sin lioy. Ang. Pure, clear, pure, clear. Vng. Átisz. Aeneid. - liquidumque per aera lapsa. Idem li. 4. Georg. Dulcis mella premes, nec tantum dulcia, quantum & liquidum, & durum & ceteri dormitura saporem: id est delectata, & sine fortibus. Aliquando pro prospero live optimo. Plautus in Pseud. Ab sinistra auspicio. atque ex sententia confidentia est inimicos me posse perdere.

Liquet, impersonale, Constat, sive manifestum & certum est quoniam quae resolvuntur, certa constantia & manifesta sunt. [ON] namā p. m. Gal. Liquidus, fons. Ital. Liquido. Germ. Flüssig. Belg. Vloe. Hsp. Líquido. Pol. Nleki. Vng. Olvas. Slav. Líquido. Ang. Soft, liquide, melted. Plautus Milite: Liquidus cultusque quam ventus est Favonius. Liquidus venter dicitur à Martialē lib. 13. qui est fluidus & laxus. Aliquando ponitur pro puro. [ON] scilicet n. t. Gall. Clair, pur, sans lie. Ital. Puro, chiaro. German. Rein, klar. Hispan. Puro, claro, y sin lioy. Ang. Pure, clear, pure, clear. Vng. Átisz. Aeneid. - liquidumque per aera lapsa. Idem li. 4. Georg. Dulcis mella premes, nec tantum dulcia, quantum & liquidum, & durum & ceteri dormitura saporem: id est delectata, & sine fortibus. Aliquando pro prospero live optimo. Plautus in Pseud. Ab sinistra auspicio. atque ex sententia confidentia est inimicos me posse perdere.

Lira, & prima syllaba producta, f. p. Sulcum significat, sive fossam rectam in agro, teste Nonio, in quam terra uligo colluit. [ON] namā p. m. Gal. Liquidus, fons. Ital. Liquido. Germ. Flüssig. Belg. Vloe. Hsp. Líquido. Pol. Nleki. Vng. Olvas. Slav. Líquido. Ang. Soft, liquide, melted. Plautus Milite: Liquidus cultusque quam ventus est Favonius. Liquidus venter dicitur à Martialē lib. 13. qui est fluidus & laxus. Aliquando ponitur pro puro. [ON] scilicet n. t. Gall. Clair, pur, sans lie. Ital. Puro, chiaro. German. Rein, klar. Hispan. Puro, claro, y sin lioy. Ang. Pure, clear, pure, clear. Vng. Átisz. Aeneid. - liquidumque per aera lapsa. Idem li. 4. Georg. Dulcis mella premes, nec tantum dulcia, quantum & liquidum, & durum & ceteri dormitura saporem: id est delectata, & sine fortibus. Aliquando pro prospero live optimo. Plautus in Pseud. Ab sinistra auspicio. atque ex sententia confidentia est inimicos me posse perdere.

Liridē, aut p. [*λυιδωνος*, *λυιδωνος* *λυιδωνος*. Gall. Faire solem en une terre labourée. Ital. Far tale eleratoe tra silico. Germ. Wafferfuchen nach erdum. Hispan. Empezar la arada a sembrar. Polon. Rozpoczyna uprawa. Vngar. Hasznalati utasitani, felyamara simloli. Angl. To make ridges.] Est lyras facere, ut in sulcos ex porcis aqua defluat: quod fieri solet tertia aratione jacto jam semine. Solebant enim antiqui, teste Varrone de Re rustica lib. cap. 29, tres facere arationes. Primò caem arabant terra, idque vocabant prosciendere. Deinde secunda aratione excitatae grandiores glebx frangebantur, quod vocabant of- fringere. Tertia aratione jacto semine, boves lirae dicuntur, quum tabellis ad vomerem additis, simul & satum frumentum operiunt in porcis, & sulcat fossas quo pluvia aqua dilabatur. Plin. lib. 18. cap. 20: Aratione pertransierit iterata, occasio sequitur, ubi res posita crat, vel rastro: & satum semine aratio hoc quoque ubi coluerunt patit crat denata, vel tabula ara- tro adacta, quod vocant lirare, operientes semina: an de primò appellata delirano. est. **Lirare** quòque consideret ali- quando significat per quamdam similitudinem. Pomp. Jampe adierunt? jamne obtundant? jamne ego sum in tuto. satul num quis hic restitit, qui nondum lirari nihil est, confote- rit: ex Nonio.

Lirium, a dverb. Per lirar. [*λυιδωνος*. Gall. Par sillons. Ital. A fileo a fileo. German. Durchfurden nach. Hispan. De arada a re- melo. Polon. Wlody, wlozyl. Vngar. Hasznalankent. Angl. By ridges.] Columella: Erque quam fiat lirare, liratum teci- debent.

Lirinum, Vnguentum, vide LILIVM.

Litis, n. f. Controversia: à limite dicta: quod primò inter ho- mines lites de limub. fuerint. [*λυιδωνος* *λυιδωνος* *λυιδωνος*. Gall. Noije de et procin Ital. Lita, lite, controversia. German. Ein zand oder spaz Belg. Twis, twist. Hispan. Lid d'pleya, id contro- versia. Pol. sprawa, spornezka. Vng. Veztasvanyi s'zobol, habozs d'p'is- lo. Ang. Strife, contumacia, debate.] Lis & ligitum sic differunt, teste Nonio, levior enim dissensio, vel discordia inter benevo- los, aut propinquos jurgium dicitur: gravior disceptatio inter inimicos, lis. Cic. de Rep. 4: Si jurgant benevolorum con- cernatio est: nam hi inimicorum, non jurgium dicitur. Epaulid post: ligitare igitur lex putat inter se vicinos, ad ligitare. **Lis** instrumentum à Quintiliano pro ipia actis, quai produllio- nis vocantur. **Dictionis** elegæti. Lisem habere cu aliquo, lit alicui interdicere, litè capitis in aliquo inferre. Lisem sui face- rend est, lita causam suscipere, & tanquam suam defendere. Lisem perditens est, eius rei causam de qua agebatur, dimit- tere. Lis cadere, est eius rei de qua agitur causam amittere, id quod sept Cicero dixit, Causa cadere. Lisem in rem suam ve- terend est, sicut inter duos controversiam adjudicare sibi, quod sit, quum iudex ita cum litigantibus agit, ut iure suo cedant. **Litis** contestatio, est hinc inde apud iudicem negotii prin- cipalis facta narratio. Oritur enim lita contestatio ex peti- tione actoris, & exceptione rei.

Litigo, n. penult. cum n. p. Discepto, contendo, sive id in foro fit, sive extra forum. [*λυιδωνος* *λυιδωνος* *λυιδωνος*. Gall. Luer, litigier, debat, disputat ou proces contre unisq. Ita. Litigare, far lite. German. Zandtschpennig. Hispan. Litigar. Polon. Sprawa, spornezka. Vng. Szerezes, habozsok veszok idlm. Ang. To strive, to debate, to be at variance.] Cicero pro Caelio: Aliquot enim in causis vide- ram eum frustra litigantem. Martial. libro 7: Ah miser & de- mens viginti litigat annos. Quisquam cui vinci Garthiane li- cet? Plaut. in Rud. Qua dere nunc litigatis inter vos? Cicero ad Att. Mucius cum Quinto acerime pro me litigavi. Idem Qu. Frat. Litigarem tecum, si fas esset.

Litigium, n. n. Litis actio. [*λυιδωνος* *λυιδωνος* *λυιδωνος*. Gall. Luer, litigier, debat, disputat ou proces contre unisq. Ita. Lita, lite, controversia. Ger. Ein Spnarrigt band d'iem Rechts band d'ines spaz handi. Hispan. La lid pleya id controversia. Polon. Sprawa, spornezka. Vngar. Szerezes, habozsok veszok idlm. Ang. Striving, debate, contumacia in words.] Plautus in Casina: Nam ego quid contahere cupio lingu in- ter eosdem Mench. Litigium tibi est cum uxore. Plinius li- bro 17. cap. 10: Siderites sefro similit, & litigio illata discor- diae facit.

Litigiosus, a, um. Qui frequens in litibus versatur, vel quavis de causa litem movet. [*λυιδωνος* *λυιδωνος* *λυιδωνος*. Gall. Noijeux, litigieux, plaidereux, contentieux. Ital. litigioso. German. Zandtschpennig der gera rechtiget. Hisp. Pleyada, contumacia. Polon. sporny. Vngar. Szerezes, habozsok veszok idlm. Ang. Full of strife or contentions, a wrangler.] Cicero in Ver. Homine id ardens minime litigiosus, quam tumultu osillime aggre- ditur. Idem pro Muræna: Quid huic tam loquaciter litigioso responderet ille, unde percrebantur. **Litigiosa** disputatio, Cic. 5. de Finib. Fora litigiosa, plena litibus. Ovid. 4. Fallos. **Inter- dum** litigiosam idem est quod controversiam: hoc est, de quo- rum est & controversia. *λυιδωνος* *λυιδωνος* *λυιδωνος*, ut, Litigiosam pradam,

apud Cic. de Orat. Litigiosus ager, apud Ovid. 2. Fast. Litigiosus. Qui litigat. [*λυιδωνος* *λυιδωνος* *λυιδωνος*. Gall. Luer, litigier, debat, disputat ou proces contre unisq. Ita. Lita, lite, controversia. German. Ein zandtschpennig der gera rechtiget. Hispan. Lid d'pleya, id controversia. Polon. Sprawa, spornezka. Vngar. Szerezes, habozsok veszok idlm. Angl. To strive, to debate, to be at variance.] Cicero pro Domno Iust. Emit domum litigatibus defangatis prope dantio casus quam restimabat.

Littera, f. [*λυιδωνος* *λυιδωνος* *λυιδωνος*.] Celsus lib. 4. cap. 1. Sane autem lita, teste Donato, venæ majores purturis, quibus in- terfectis animal confestim emoritur. Vnde etiam, quicquid ex tali causa mortuum est.

Littera, f. [*λυιδωνος* *λυιδωνος* *λυιδωνος*.] Supplica- tio: à verbo Græco λυιδωνος, quod significat supplicare, & ta- ta suscipere. Vultus inepte vocat Litteram.

Littera, f. p. Quavis ratione etymologiae primam videat, tur debet et corrivere (credunt enim Litera dicta, quafi litera) ubique tamen apud veteres poetras eandem producit. Altera- men veram literæ appellationem ex figura emergere solent, tur, cum eas certis locis continere videntur, ut quæ primam li- nearum dicerentur, postea literæ dictæ sint. [*λυιδωνος* *λυιδωνος* *λυιδωνος*. Gall. Littera. Ital. Lettera. German. Ein ad stab. Belg. Lettrent. Hispan. Letra. Pol. Litwa. Vng. író, író, író, író.] Super- flua itaque antieras eorum potest videri, qui primam hujus dictionis syllabam producere non audient, nisi geminata con- sonante insignis autem illorum rem eritas, qui tam nullo ve- terem exemplo contempunt, frivoloque atque incerto erime fieri, ad unanimitatem veterum omnium confensum non dubitant discedere. Proppia autem literæ dicuntur minutis atque in- dividuae partes orationis, ex quibus constituntur syllabæ, & tam singulari quam plurali numero elementorum significati- delitce A, B, e. Cicero pro Sylla: Literæ postremata causa re- pteant. Quintil. libro 1. cap. 4: Ve pro Fundanio Cicero re- stem, qui primam eius literam dicere non poterat. Cic. 4. Ver. Hinc etiam Romæ videmus in basi stantiarum ma- nis literis incidi, à communi Sicilia datus. **Dicunt** autem Litera quasi legitera, ut quibusdam placeat, ut quod legant præbeat inter vel quod in legendo iteretur, ut ait Servius: vel à lituris, quod scripta delerit possunt iteratis enim tabula un- qui plerumq; scribere solebant, & deinde debebant Alii à verbo Lino deducunt, quod in scribendo utramque illorum: hoc est, leviter induritur chartæ. **Aliquandam** Litera capit pro scilicet manu. Cicero ad Attic. Nam Alcedis missum amabam, quod tam propè accedebat ad similitudinem literæ. **Plurali** numero Litera epistolam designant. [*λυιδωνος* *λυιδωνος* *λυιδωνος*. Gall. Littere missive, epistole. Ital. Lettere. German. Brief. Hispan. Carta, missiva. Polon. list. Vngar. Levél.] Apud poetras tamen legitur Litera pro episto- la. *λυιδωνος* quod quæ à Græcis. Ovid. in Epist. Quam legis abra- pta Briseide litera venit. **Quocumque** litera venit. **Vocatur** præterea Littera, sive disciplina, quæ literarum monumentis continetur. Fandi- in Trucul. Literas didicisti, sine alio discere. Hinc, Dant i- teris operam dicimus hoc est, incumbere ingenio artibus, quæ literis consignatae sunt. **Literas** tinctas, vide Tingo. Ad in- ram, idem quod ad verbum. Quintil. lib. 9. cap. 1. Quam duo- bus ab eo libris tractatum locum ad litteram subpro. **Ali- quando** usurpatur pro scriptura. Cicero in Ver. ad 1, ut Ro- man redit, nullam literam pupillo, malam nam tuam, nullam tutoribus reddidit: id est, sed edulam nullam scripsit, qua restitu- retur & agnosceret se accepisse pecunias, etc. **Neliteram** quidem pro nihil scripsit, nullat literas mille Cicero Camillo, libr. 2: Ille quum ad Thermum de Parthico bello scriberet, ad meliteram nunquam misisset, ratio enim abesse ut ad me lite- ras misent, ut ne litteram quidem misent. Literas attingere, est ipsas tractare, seu versari in studiis literarum. **Literæ** imitari- tes sunt abstrusiores, alioesque discipline. **Literæ** publicæ sunt, quas barbari *λυιδωνος* vocant. Refertur aliquod in literas publicas, est quod barbari *λυιδωνος* dicunt. **Apud** Ciceroem pro scriptis, & monumentis literarum. Ad Attic. Quod meo omnibus literis in Pompeiana laude est perissimum: id est, meis omnibus scriptis.

Littera, in terminis inventa quid significent, ostenditur in libro vanorum autorum de limitibus, in quo sunt hæc. **A** si in ter- mino invenieris, finem in proximum significat, aut aquum vi- vum designat. **B**, si in termino invenieris, bifurcum ostendit, aut trivium significat. **C**, si in termino invenieris, à rebata nun- quam recedas. **D**, si in termino invenieris, decimanum ostendit. **E**, si in termino invenieris, vallem ante se significat, aut tri- vium, aut flavium: & super se subdeicitur loco per planitiem limet excurret. **F**, si in termino invenieris, finalem causam expo- nit, & in longinquo terminum ostendit. **G**, si in termino inven- neris, sui termini autorem, limitem tortuosum ostendit. **H**, si in termino invenieris, grandes longitudo limitum ostendit, & res-

tiora signa in hinc invenies. I, si in termino invenies, viam significat, aut collis rigorem ostendit: hoc est, jugum. K, si in termino invenies, cardinem ostendit, quem terminum subtilissimum & speciosum invenies: hoc est, formosum. L, si in termino invenies, suam normam facturam designat, limitem gammae, & in longinquo arcum fixatum ostendit & convallia eius fundi finem vindicant. M, si in termino invenies, fines quadras designat, & in proximo, signa finalia invenies. N, si in termino invenies, proximam aquam significat, & quadras fines habentes aquae, à Septentrione arcum marmorcam invenies. O, si in termino invenies, à Septentrionali parte sylvam demonstrat, & per ipsam sylvam rivus currit, & trans rivum signa demonstrat. P, si in termino invenies, prædaturam significat, extra alios signa finalibus, vel quod literas finales continet: has per singulos titulos invenies, aliosque finales titulos sine nostris signis in agris posuimus, qui rationem ostendunt limitum, & causam dirigunt finalem. Q, si in termino invenies, à limite rivum. R, si in termino invenies, per collicellum terminos invenies. S, si in termino invenies, supra possessionem multas agnas vivas indicat, quæ alveum transcurrent. T, si in termino invenies, trifinium ostendit. V, si in termino invenies, terminum in collem meridiantum ostendit, per limitum Orientalem. X, si in termino invenies, quadrifinium exponit, & pro decumano sine habebis. Y, si in termino invenies, sub se fontanam proximam habet. Z, si in termino invenies, à sinistra parte fontem significat.

Litæra, diminutivum. [Polon. Litka. Gall. Petite lettre. Ital. Piccola lettera. Ger. Wunderschöne Hispan. Pequeña letra. Polon. Litka. Vngar. Kis betű. Ang. A little letter.] Cicero ad Tironem lib. 16: Accipit tuam epistolam vacillantibus literulis. & in numero plurali pro exigua epistola. Cicero ad Attic. libro 142 Et si sibi nihil, nostro more tamen ne patiamur intermitteri literulas. & Aliquando eodem numero, pro disciplinis aut eorum studijs. Cic. ad Tironem lib. 16: Literula mea, sive nostræ rei desiderio oblanguerunt.

Literatus, m. s. Qui literis præditus est, literis ornatus, eruditus, doctus. [i. φιλολογία, ἢ ἀπὸ λέξεως λέγειται. Gall. Lettré, ἢ savant. Ital. Letterato, doto. German. Gelehrter. Hispan. Letrado, hombre de letras. Pol. Naukowiec. Vng. Tudós, bölt. Ang. Learned, erudite.] Cic. in Ver. act. 1: Ceterum pedes autem homines formosos, & literatos, suos esse dicebat, se emisse. Idem Famil. libro 9. ad Pat. Fratrem tuum, quem literatissimum fuisse ju dico, facile diceret. Hic versus Plauti non est, hic est. & Literatus etiam dicitur, cui aliquid insculptum est, & superscriptum. Plautus in Pœnulo: Haud secus tu videas literatas ibi epulas, &c. Literatum omnium, in quo literis operam dantur. Cicero 5. Tusculan. Quid est enim dulcius otio literato? hujus contrarium est, illiteratus: de quo in loco. & Literatus, diminutivum est.

Literatior, comparativus. [Polon. Wyszyszy. Vngar. Tudósabb. Seneca Quæst. Natur. libro 4. cap. 13: Quid istas, inquit, ineptias quibus nec literator sit quisquam, nec meliorem operose persequeris?

Literatè, adverbium. Doctè, eruditè, eleganter. [i. φιλολογικῶς, ἢ ἀπὸ λέξεως λέγειται. Gall. Doctement. Ital. Dotatamente. Germ. Kunstlich. Hispan. Doctamente. Polon. Naukowo. Vngar. Tudóssa. Ang. Learnedly, eruditely.] Cicero in Pison. Ita enim sunt perscriptæ scilicet & literatè, &c.

Literatissimus, m. s. Quod ad literam vel ad literas pertinet. [i. φιλολογιστάτα, ἢ ἀπὸ λέξεως λέγειται. Gall. Appartenance aux lettres. Ital. Che che si appartiene alle lettere. German. Das ja des Buchstaben oder Tonsen und der geistlichen geist. Hispan. Cosa para letras, ἢ perteneciente a letras. Pol. Działanie przyrodzone. Ang. Belonging to letters.] Hinc dicitur Ludus literarius, in quo adolescentibus in literis instituntur. Plin. lib. 9. cap. 8: Ex Bajano Puteolos in ludum literarium transem, &c.

Literator, oris, m. t. qui leviter literis tractus est, vel qui prima literarum elementa docet, grammaticus. [i. φιλολογιστής. Gall. Lettre élémentaire, quelconque. Ital. Alquanto dotta. German. Ein halbes geistliche, das ein wenig geistlich ist. Hispan. El mal grammatice, ἢ letrado. Polon. Naukowiec. Vngar. Deakos. Angl. A smatter, that hath little skill of good letters.] Literatorem etiam non perfectum licentis, sed imbutum tantum esse docet Suetonius de Clavis Grammat. Unde apud majores, quum familia alicujus vix nalis produceretur, non temerè quem literatum in titulo, sed literatorem inscribere solebant, quasi non perfectum literis, sed imbutum.

Literatissima, f. p. Eadem quæ grammatica. [i. φιλολογιστάτα. Gall. Lettre savante, science des lettres. Ital. Scrittura, scienza. German. Die Wissenschaft der Buchstaben und der geistlichen. Hispan. El letters, transcripción de las letras. Polon. Wyszyszy liter. Vng. Iski tudomány. Angl. Learning, writing, copying.] Quintilianus libro 2. cap. 15: Nos ipsam nunc volumus significare substantiam, ut Grammaticæ literata est, non literatrix, quemadmodum oratrix: nec literatoria, quemadmodum oratoria. & Aliquando inve-

nitur pro literarum scientia, & cognitione. Cicero 2. Philipp. Fuit in illo ingenium, ratio, memoria, literatura, cogitatio, diligentia. De Casare.

Litæra, a, um, Literatus. [i. φιλολογία. Polon. Naukowiec. Vng. Tudós bölt. Gall. Callius Hemina Annal. lib. 4: Homo merè literosus. Ex Nonio.]

Lithargyrus, [i. λίθαργυρος. Vng. Kőporcs. Gall. Corps de métallicus, quod à Plinio argenti spuma appellatur: quantum non ex solo argento, verum etiam ex auri vena fiat, & ex plumbo. & Sunt etiam tria ejus genera, Chrysis, Argyrus, & Molybdina. Plin. lib. 33. cap. 6. & Diosc. lib. 5.]

Lithiasis, is, [i. λίθιασις. Pol. Kamień wnerkach. Vngar. Hőgyés. Gall. Calculus. Ital. Calcolo. German. Ein Steinhaufen. Hispan. Piedra. Polon. Ten kłoni skamienia wicy. Vngar. Kőbetegség.] Calculi generatio in vesica per quem urinae excretio prohibetur. A verbo Græco λίθιασις, quod est calculo laboro. & Lithiasis præterea dicitur, quum in palpebris pinguitur albicantia quædam, & dura tubercula, lapillorum modo.

Lithizōntēs, [i. λίθίζοντες. Gemmae quædam ex genere carbonum, lividiæ, & languidius lucebant: unde & nomen accepertunt, quod ad lapidum potius, quàm ad gemmarum naturam accedant. Aator Plin. lib. 37. cap. 7.]

Lithocolla, [i. λίθοκόλλα. Polon. Wapnia. Vngar. Kő cement. Gall. Colle.] Glutinum quo lapides conjunguntur. Fit autem ex lapide Pario, aut marmore cum taurino glutino. Hermol.

Lithoglyphus, penult. corr. m. s. [i. λίθογλυφός. Gall. Tailleuse, esculpteur. Ital. Scarpellino. German. Ein Steinhauber. Hispan. Escultor. Polon. Sztuczniak. Vngar. Kőfaró. Ang. A graver or cuttylet.] Sculptor lapidum.

Lithospermon, [i. λίθοςπερμον. German. Weichholz. Polon. Drewno miękkie.] Herba est quæ hodie nomine notiore Miliam Solo dicitur. Lithospermon idem dictum, quod semina tanquam calculos ferat, candore, & rotunditate margaritarum, duritia verò lapidea. Vide Plin. lib. 27. cap. 11.

Lithostrotos, penultima prod. [i. λίθοστρότος. Græcis. Gall. Pavé de pierre. Ital. Terrazo, battuto, lastricato di pietra viva. German. Mit stein oder einen steinchen bestat. Hispan. El suelo formado de piedras. Polon. Kamieniec polny. Vngar. Kőbortű. Ang. A place paved with fine square stones.] Adjectivum significans quod lapide est stratum: a nomine λίθος, lapis, & verbo στρώω, sterno. & Hinc Lithostrota dicta sunt quædam pavimentorum genera, quæ ex minutis lapillis sternebantur, colorum diversitate rerum quarumlibet imaginem exprimente. Plinius libro 16. cap. 23: Pavimenta originem habent apud Græcos elaborata arte, picturæ ratione, donec lithostrota expulset eam. Et paulo post: Lithostrota ceptavere jam sub Sylla, parvulis certe crustis: extatque hodie quod in Portunæ delubro Præneste fecit.

Lithotomia, f. p. [i. λίθοτομία. Lapidicina, quæ & Latomia dicitur: a nomine λίθος, lapis, & verbo τμήω, caedo, vel seco. [Pol. Kłoni. Ang. A stone cutting.] Fuit etiam carceris nomen Syraculis, in quo noxii allerantur. Meminit hujus carceris Thucydides lib. 6. & sæpius Cic. in Verinis.]

Litigiosus, Litigo. Litigium. Vide LITIS, litis.

Litro, as, æt. p. Sacrificio factio deos placio, divinam rem facio, verbum à precibus dictum, teste Fello, quæ Græci λίτρον vocant. [i. λίτρον. Gall. Impeter de Dieu par sacrifice. Ital. Placare con sacrificio, ἢ impetrare. German. Mit offeren. Obit vestium etiam in civibus Hispan. Impetrat & placat per sacrificia. Pol. Ofiarowa. Vng. Aldoz artal. Ang. To sacrifice, to obtain by sacrifice.] Sueton. in Casare: Deinde pluribus hostijs cæhis quum litare non posset, introit curiam. & Inter Litare & Sacrificare tamen hoc interest, (inquit Nonius) Sacrificare est veniam petere: Litare est propitiare, & votum impetrare. Virgil. 4. Aeneid. Tu modo posce deos veniam, sacrisque litatis indulge hospitio. Sacris (inquit) litatis: id est, veniam per sacrificia impetrata, vel felicem eventum promittente victima. Plaut. in Pœnulo. Si hercle istuc unquam factum est, tum me Jupiter faciat, ut semper sacrificem, neque unquam litem. Cic. pro Flacco. Litemus igitur Lentulo, parentem Cebrigo. & Aliquando ponitur pro satisfacere. Plin. in Paneg. de statuis loquens: illo autem aureæ, & innumerabiles strage & mina publico gaudio litaverunt. & Litatores est, addicentibus victimis: sicut Auspicatores: id est, addicentibus avibus: hoc est, lætum rei institutæ exitum promittentibus. Liv. 5. ab Urbe: Non deorum saltem, sed non hominum memores, nec auspicio, nec litato instruant aciem diductam in cornua. Litato, adverbium, vide LITIS.

Litatio, onis, f. t. Voti per castam victimam impetratio, vel vitima læta promittentis mactatio. [i. λίτῶσις. Gall. Impetration de ce qui en demande à Dieu. Ital. Impetratio di ciò che si prega a sacrificando. German. Ein erwerbung durch anoffere tung. Ang. Offering.] Hispan. Obra de impetrat. & placat per sacrificia. Polon. Ofiarowanie. Vngar. Aldoz artal. Ang. To sacrifice.

ner. Lix (inquit) cinis dicitur, vel humor cineri mixtus. Nam eum unum id genus lixivium vocatur. Lix, anam, m. p. Dicitur inquit Sipontinus, qui vilioris quibus gratia excusatum sequuntur, ut puta lavandi, aut coque di gratia a cinere, qui lix antiquis dicebatur, ut Varronis testimonio docet Plin. lib. 36. cap. 27. [inquit] Gall. Qui sument le mu docet Plin. lib. 36. cap. 27. [inquit] Gall. Qui sument le mu docet Plin. lib. 36. cap. 27. [inquit] Gall. Qui sument le mu docet Plin. lib. 36. cap. 27.

Lix, anam, m. p. Dicitur inquit Sipontinus, qui vilioris quibus gratia excusatum sequuntur, ut puta lavandi, aut coque di gratia a cinere, qui lix antiquis dicebatur, ut Varronis testimonio docet Plin. lib. 36. cap. 27. [inquit] Gall. Qui sument le mu docet Plin. lib. 36. cap. 27. [inquit] Gall. Qui sument le mu docet Plin. lib. 36. cap. 27.

Lix, anam, m. p. Dicitur inquit Sipontinus, qui vilioris quibus gratia excusatum sequuntur, ut puta lavandi, aut coque di gratia a cinere, qui lix antiquis dicebatur, ut Varronis testimonio docet Plin. lib. 36. cap. 27. [inquit] Gall. Qui sument le mu docet Plin. lib. 36. cap. 27. [inquit] Gall. Qui sument le mu docet Plin. lib. 36. cap. 27.

Lix, anam, m. p. Dicitur inquit Sipontinus, qui vilioris quibus gratia excusatum sequuntur, ut puta lavandi, aut coque di gratia a cinere, qui lix antiquis dicebatur, ut Varronis testimonio docet Plin. lib. 36. cap. 27. [inquit] Gall. Qui sument le mu docet Plin. lib. 36. cap. 27. [inquit] Gall. Qui sument le mu docet Plin. lib. 36. cap. 27.

Lix, anam, m. p. Dicitur inquit Sipontinus, qui vilioris quibus gratia excusatum sequuntur, ut puta lavandi, aut coque di gratia a cinere, qui lix antiquis dicebatur, ut Varronis testimonio docet Plin. lib. 36. cap. 27. [inquit] Gall. Qui sument le mu docet Plin. lib. 36. cap. 27. [inquit] Gall. Qui sument le mu docet Plin. lib. 36. cap. 27.

Lix, anam, m. p. Dicitur inquit Sipontinus, qui vilioris quibus gratia excusatum sequuntur, ut puta lavandi, aut coque di gratia a cinere, qui lix antiquis dicebatur, ut Varronis testimonio docet Plin. lib. 36. cap. 27. [inquit] Gall. Qui sument le mu docet Plin. lib. 36. cap. 27. [inquit] Gall. Qui sument le mu docet Plin. lib. 36. cap. 27.

Lix, anam, m. p. Dicitur inquit Sipontinus, qui vilioris quibus gratia excusatum sequuntur, ut puta lavandi, aut coque di gratia a cinere, qui lix antiquis dicebatur, ut Varronis testimonio docet Plin. lib. 36. cap. 27. [inquit] Gall. Qui sument le mu docet Plin. lib. 36. cap. 27. [inquit] Gall. Qui sument le mu docet Plin. lib. 36. cap. 27.

ibi; cum combustissimus: posteaq; curavimus, ut iidem Athenienses in eodem loco monumentum ei marmoreum facerent locarent. ¶ Frequentissimè etiam accipimus locum pro vice ut quum dicimus, Loco patris te habeo: hoc est, vice patris, & ea charitate te amplector qua patre. Sic etiam dicimus, Diligo te in loco germani. Terent. in And. Si te in germani fratris dilexi loco. ¶ Movere aliquè loco, est aliqùe de loco suo, vel de dignitate depellere. Horat. lib. 2. Epist. Audet quicquid parum splendoris habebit. Verba movere loco. Cicero ad Quint. Fratr. lib. 2: Exarsit dolor, argere illi ut nos loco moveant. ¶ Accipitur etià Locus pro natalibus, vel cōditione nativitat. Salust. Inter suos non obscuro loco natus. ¶ In plurali numero indifferetè dicimus Loca, vel Locos. De neutro genere ubiq; plurima occurrunt exempla. Masculino genere usus est Virg. 6. Aen. Devenere locos lætos. Idem. 1. Aen. Devenere locos, ubi nunc ingentia cernis Moenia. Gell. lib. 6. cap. 6. eodem in loco utroq; genere usus est. Nam quoniam nō ipse tantum aves, quæ prosperius prævolant, sed etiam loci quos capiunt, quod idonei felicesq; sunt, præpetes appellant: idcirco Dædali pennas præpetes dixit, quoniam ex locis in quibus periculum metuebat, in loca tutiora pervenerat. ¶ Loci uè sedes sunt argumentorū, quos Græci νῆσος vocant. Cic. libr. 2. & 3. de Orat. & in Topicis, ex quibus, veluti ex promptuariis quibusdā peruntur argumēta. ¶ Loci etiam in mulieribus dicuntur vasa semen recipientia, inter vesicam & intestinum rectū sita, in duos divisa sita, unde & loci plurali numero appellantur: in his, ut ait Varro, nascendi initia cōsistunt. Plin. lib. 11. cap. 17: Femina cadē omnia, præter vesicæ junctus utriculus. Unde dicitur uterus, quod alio nomine locos appellant, hoc in reliquis animalibus vulvam tantum dicimus. Colum. tamen lib. 6. cap. 37. equarū etiam genitalia vocat locos: Quod si (inquit) admittant iners est in venerem, odore perficitur detersis spongia feminæ locis, & ad mota equi naribus. Idem etiam lib. 2. cap. 11. pavonum loca appellat, in quibus ova nascuntur: Sæpiusq; (inquit) digitis loca foeminarū tentanda sunt: nam in promptu gerunt ova. ¶ Loco inferiōre agere, est ad iudices. De superiori loco agere, est pro rostris. Ex equo loco agere, est in Senatibus etiā annotavit Budæus. Cic. 3. de Orat. Nam sive de cæli natura loquitur, sive de terra, sive de divina vi, sive de humana, sive ex inferiori loco, sive ex æquo, sive ex superiori. ¶ Priore loco causam dicere, est ante defendere quàm quis accusatus sit. Cicero pro Quint. Ut ipse causam capit, si sponsoem fecisset, priore loco diceret. Posteriore vero loco dicere, est ultimo loco dicere, quod defensores solebant, qui accusationi respondebant, eamq; refutabant. Idem ibidē: Quoniam majores ita constituerūt, ut qui pro capite diceret, in posteriori loco causam diceret. ¶ Secundo loco, à Cicero ne ad Lætulum pro præterea ponitur: Facile, inquit, secundo loco me cōsolatur recordatio meorum temporum. ¶ Pulchre etiam dicitur, si in isto essem loco, si mecum esset negotiū, si mea res ageretur. Plautus in Bæch. Verū, ut ego opinor, si ego in isthoc essem loco, Dem ponūs aurum, quàm illum corūm pi sinam. ¶ Ponitur aliquando locus pro statu & fortuna. Plautus in Bæch. In eum nunc revertit res locum, ¶ Terent. in Adelphi. Pejore res locus non potest esse, quàm in quo nūc sita est. Cicero ad Brut. Nostra res meliōre loco videbatur id est, statu meliōre & fortuna. ¶ In loco res posita dicitur, quæ rectè atq; ordine posita, sive collocata est. Cicero 7. Ver. Rectè collocata, & iudicio populū in loco posita esse videatur. ¶ Ponitur interdum locus pro æstimatione, amore, gratia. Cicero in Philipp. Quem locum apud Cæsarem obtinuit? quo numero fuit? Ille magno loco apud Regem, dixit idem in Epist. Cæsar 1. Comment. Qui si in illis; eodem se eo loco, quo Helvetios, habiturum. ¶ Ponere in loco maledicti, & contumelie, est quod barbari dicunt, capere ad malum & ad injuriam. Cicero in Pisonem: Tunc etiam aulus meum discipulum in maledicti & contumelie loco ponere? ¶ Tenere principem locum, est maximo esse in pretio, & autoritate, primūq; dignitatis gradum obtinere. Cicero pro Plancio: Qui in mea salute principem semper locum, autoritatemq; tenuit. ¶ Locus aliquando ponitur pro opportunitate, ut Cicero de Offic. Locum autem actionis, opportunitatem temporum esse dicunt. ¶ Loco aliquid querere, est querere quando res postulat. Cicero in Partit. Loco tu quidem quæris, sed plenius, ¶ In loco id est, opportuno Terent. Heavi in loco ego vero laudo. Cicero antequam in exilium: Fides concludit, inquit, in loco beneficium retribuere. ¶ Loco dicere, est ordiōe sententiā dicere, & rogatus. Cicero 3. de Legib. Ut loco dicandū est, rogatus ut modo, ne sit infinitus. ¶ Locus non est bonitatis id est, bonitas contempntionis est. Cicero 3. de Finib. Quod nisi se haberet, nec iustitiae ullus esset, nec bonitatis locus. ¶ Locum aliquid dare, est ipsum admittere, & recipere. Cicero de Orat. Hæc turba & barbaria forentis est locū vel vitiosissimis orationibus. ¶ Aliquando locus pro tempore, vel ipatio agendæ rei.

Lix, anam, m. p. Dicitur inquit Sipontinus, qui vilioris quibus gratia excusatum sequuntur, ut puta lavandi, aut coque di gratia a cinere, qui lix antiquis dicebatur, ut Varronis testimonio docet Plin. lib. 36. cap. 27. [inquit] Gall. Qui sument le mu docet Plin. lib. 36. cap. 27. [inquit] Gall. Qui sument le mu docet Plin. lib. 36. cap. 27.

Lix, anam, m. p. Dicitur inquit Sipontinus, qui vilioris quibus gratia excusatum sequuntur, ut puta lavandi, aut coque di gratia a cinere, qui lix antiquis dicebatur, ut Varronis testimonio docet Plin. lib. 36. cap. 27. [inquit] Gall. Qui sument le mu docet Plin. lib. 36. cap. 27. [inquit] Gall. Qui sument le mu docet Plin. lib. 36. cap. 27.

Lix, anam, m. p. Dicitur inquit Sipontinus, qui vilioris quibus gratia excusatum sequuntur, ut puta lavandi, aut coque di gratia a cinere, qui lix antiquis dicebatur, ut Varronis testimonio docet Plin. lib. 36. cap. 27. [inquit] Gall. Qui sument le mu docet Plin. lib. 36. cap. 27. [inquit] Gall. Qui sument le mu docet Plin. lib. 36. cap. 27.

Lix, anam, m. p. Dicitur inquit Sipontinus, qui vilioris quibus gratia excusatum sequuntur, ut puta lavandi, aut coque di gratia a cinere, qui lix antiquis dicebatur, ut Varronis testimonio docet Plin. lib. 36. cap. 27. [inquit] Gall. Qui sument le mu docet Plin. lib. 36. cap. 27. [inquit] Gall. Qui sument le mu docet Plin. lib. 36. cap. 27.

Lix, anam, m. p. Dicitur inquit Sipontinus, qui vilioris quibus gratia excusatum sequuntur, ut puta lavandi, aut coque di gratia a cinere, qui lix antiquis dicebatur, ut Varronis testimonio docet Plin. lib. 36. cap. 27. [inquit] Gall. Qui sument le mu docet Plin. lib. 36. cap. 27. [inquit] Gall. Qui sument le mu docet Plin. lib. 36. cap. 27.

Lix, anam, m. p. Dicitur inquit Sipontinus, qui vilioris quibus gratia excusatum sequuntur, ut puta lavandi, aut coque di gratia a cinere, qui lix antiquis dicebatur, ut Varronis testimonio docet Plin. lib. 36. cap. 27. [inquit] Gall. Qui sument le mu docet Plin. lib. 36. cap. 27. [inquit] Gall. Qui sument le mu docet Plin. lib. 36. cap. 27.

Lix, anam, m. p. Dicitur inquit Sipontinus, qui vilioris quibus gratia excusatum sequuntur, ut puta lavandi, aut coque di gratia a cinere, qui lix antiquis dicebatur, ut Varronis testimonio docet Plin. lib. 36. cap. 27. [inquit] Gall. Qui sument le mu docet Plin. lib. 36. cap. 27. [inquit] Gall. Qui sument le mu docet Plin. lib. 36. cap. 27.